

Soldan sağa: Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Zeydan Karalar, En İyi Film Ödüllü Murat Fıratoglu, Jüri Başkanı Nuri Bilge Ceylan

Arel Medya 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nin Medya Sponsoruydu!

Bu sayımız, Arel Medya olarak medya sponsoru unvanıyla katıldığımız 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde geçirdiğimiz bir haftalık süreci kapsıyor. Sinemaya duyduğumuz tutkuyu besleyen, unutulmaz deneyimlerle dolu bu süreçte İstanbul Arel Üniversitesi'ni gururla temsil ettik. Festivalin medya sponsorlarına verilen teşekkür plaketi Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Zeydan Karalar'ın elinden aldık. Festival süresince hem teorik bilgimizi pekiştiren hem de sinema sektörünün önde gelenleriyle birebir iletişim kurarak pratikte oldukça faydalı etkinliklere katılma şansı elde ettik. Birlikte çalıştık, öğrendik, tanıştık ve birçok değerli ismin bilgi birikimini deneyimleme fırsatı bulduk. Adana Altın Koza, sinemaya dair tutkumuzu daha da güçlendirdi.

✎ Gürkan Şen

✎ Gökalp Çifçi

Adana'ya bu ziyaretimiz, sadece festivale değil aynı zamanda şehre ve Çukurova bölgesine dair kültürel bir keşif sürecini de beraberinde getirdi. Bereketli topraklar üzerindeki Çukurova, tarihin her döneminde Türkiye'nin

kültürel ve ekonomik anlamda önemli merkezlerinden biri olmuştur. Pamuk üretiminin getirdiği zenginlik ve çeşitlilik, burada gelişen sinema kültürüne de ilham olmuştur. Bir sinema festivali olarak Altın Koza, ismini pamu-

ğun kozasından alır. Bereketli toprakların sinemaya kattığı değeri simgeleyen Altın Koza, bugün de Türkiye sinema dünyasının en değerli organizasyonlarından biri olarak varlığını sürdürmektedir. Bu festival, Çukurova'nın

Soldan sağa: Araştırma Görevlisi Gürkan Şen, Öğretim Görevlisi Akın Kılıç, Ahmet Enes Gökcan, Gökalyp Çiççi

bağrından çıkan mirasın yaşatılmasına katkı sağlarken, sinemaseverleri, yönetmenleri, yapımcıları ve sektörün önde gelenlerini her yıl yeniden bir araya getirmektedir.

Adana'da bir lise öğretmeni olan Ziya Darendeli'nin sinema aşkı ve bu tutkuyu halka yayma isteğiyle 1969'da temelleri atılan festival, Türk sinemasının en parlak simaları ile tarih yazmış; zamanla ulusal ve uluslararası düzeyde büyük bir önem kazanmıştır. İlk yıllarında Yılmaz Güney, Fatma Girik gibi sanatçıların ödülleri kazandığı Altın Koza, ilerleyen yıllarda ekonomik ve politik nedenlerle kesintilere uğramış olsa da Adana Büyükşehir Belediyesi'nin girişimleriyle 1992'de yeniden hayat bulmuştur. Günümüzde ise ulusal ve uluslararası boyutta katılımı düzenlenerek, genç sinemacılardan duayen isimlere kadar birçok kişiyi ağırlamaktadır. Bu yıl düzenlenen festivalde de hem geçmiş yılların sinemacıları onurlandırılmış hem de sinemaya gönül veren gençlere ilham verilmiştir. Festival, özellikle

Festival kapsamında düzenlenen paneller, söyleşiler ve film gösterimlerinde bizler de sektöre dair geniş bir perspektif kazanarak sinemanın sanatsal ve teknik boyutlarını çok yönlü olarak ele aldık. Özellikle "Çukurova Altın Koza Akademisi" programı, bizim için oldukça verimli bir öğrenme ortamı sundu.

son yıllarda kadın sinemacıları desteklemeye yönelik girişimleri, toplumsal cinsiyet eşitliği taahhütleri ve yeni kuşak yönetmenlere alan açmasıyla dikkat çekmektedir.

Festival kapsamında düzenlenen paneller, söyleşiler ve film gösterimlerinde bizler de sektöre dair geniş bir perspektif kazanarak sinemanın sanatsal ve teknik boyutlarını çok yönlü olarak ele aldık. Özellikle "Çukurova Altın Koza Akademisi" programı, bizim için oldukça verimli bir öğrenme ortamı sundu. Türkiye'nin farklı üniversitelerinden gelen öğrenci ve akademisyenlerle tanışma, onların deneyimlerini paylaşma ve ortak projelerde fikir alışverişinde bulunma fırsatına eriştik. Bu etkileşim, sinemanın kolektif bir çaba olduğunu bir kez daha bize hatırlattı. Festivalin bir parçası olarak sinemaya dair öğrenimimizi pratik bir zemine taşıyabildik; bu da akademik bilgi birikimimizin dışında, sinema dünyasına dair daha derin bir anlayış kazanmamıza olanak tanıdı.

Festivalin kendine özgü atmosferi de deneyimimizi zenginleştiren bir başka unsur oldu. Sinema dünyasının profesyonelleriyle iç içe olmak hem onlardan öğreneceğimiz hem de birlikte kuracağımız bağlar açısından çok değerliydi. Festivalin açılış töreni, gala etkinlikleri, onur ödülleri gecesi ve ödül töreni, sinemanın tüm yönleriyle ele alındığı birer kutlama gibiydi. Burada, festivalin tarihçesine tanıklık etmiş sinemacıların yanı sıra, sinema dünyasına yeni adım atan genç yeteneklerle de tanışma fırsatımız oldu. Sinemanın bambaşka alanları üzerine yapılan tartışmalar, yaratıcı süreçler hakkında bilgi edindiğimiz sohbetler ve yönetmenlerle, yapımcılarla gerçekleştirdiğimiz söyleşiler, festival deneyimimizi daha anlamlı kılan unsurlar arasında yer aldı.

Festival boyunca izlediğimiz uzun ve kısa metraj filmler, sinemamızın son dönemde ulaştığı estetik ve tematik zenginliği gözler önüne serdi. Farklı tür ve biçimlerdeki film-

lerin bir arada sunulduğu bu çeşitlilik, bizlere yeni bakış açıları kazandırdı. Filmlerin yalnızca izleyici olarak değil, aynı zamanda bir medya ekibinin parçası olarak eleştirel gözle incelenmesi, mesleki açıdan da öğreticiydi. Her bir film gösteriminde sinemaya farklı bir perspektiften bakma, yönetmenin bakış açısını anlama ve film eleştirisi konusundaki bilgimizi derinleştirme şansı elde ettik.

Bu festivalde kazandığımız tüm bu deneyimleri ve sinemaya dair edindiğimiz yeni perspektifleri sizlerle paylaşacağımız bu sayımızda, festivalin ruhunu yansıtan içeriklere yer verdik. Gerek sinema dünyasında ilham verici öykülerle dolu uzun metrajlı filmler, gerekse kısa metrajlı filmler aracılığıyla aktarılmaya çalışılan özgün anlatılar, bu sayımızda sizlerle buluşacak. Bu sayede, sadece festivale katılanların değil, sinemaya ilgi duyan tüm okuyucularımızın bu zengin deneyimden faydalanmasını ve festivalin izlerini ArelRepost okuyucularına aktarmayı amaçlıyoruz.

Altın Koza'nın tarihçesi, sinemaya dair derin anlamlar taşıırken, bizler de bu festivale katılarak onun bir parçası olma ayrıcalığını yaşadık. Çukurova'nın bereketli topraklarından beslenen bu festivalin, her yıl daha da güçlenerek yoluna devam etmesi, sinemamız

için çok kıymetli bir destek. Festivalin halkla iç içe geçmesi ve festival ruhunu koruyarak, daha geniş kitlelere ulaşması, sinemayı halkla buluşturan bu etkinliğin büyüklüğünü bir kez daha gözler önüne seriyor. Arel Medya

En İyi Film - Hemme'nin Öldüğü Günlerden Biri' filminin ekibi

ekibi olarak, bu festivalin bir parçası olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bu doğrultuda Arel Medya'nın 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'ne medya sponsoru olmasında büyük katkıları olan Festival Danışmanı ve Film Akademisi Koordinatörü aynı zamanda da İstanbul Arel Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Radyo ve Televizyon Programcılığı Program Sorumlusu Öğr. Gör. Akın Kılıç'a, Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Yürütme Kuruluna, Festival Ekibine ve Jürilerine bu organizasyona gösterdikleri ilgi, çaba ve emekleri için teşekkürü borç biliriz.

Bu sayımızda Ulusal Uzun Metraj kategorisinde yarışan ve 5 kategoride 6 ödül ile festivalin en çok ödül kazanan filmi olan Ölü Mevsim'in yapımcısı Burak Kaplan ve yönetmeni Doğuş Algün, Ulusal Uzun Metraj kategorisinde yarışan Hêvi filminin yönetmeni Orhan İnce ve oyuncusu Ömer Akalın, Adana Kısa Film kategorisinde yarışan Bize En Uzak Hayat filminin yönetmeni Mert Kartal, Adana Kısa Film kategorisinde yarışan Portakal Çiçeği ve Salsa filminin yönetmeni Muhammet Fatih Taş ve Ulusal Öğrenci Filmleri kategorisinde yarışan Erva filminin yönetmeni Muhammed Aktaş'la yaptığımız söyleşilerimiz yer alıyor. Keyifli okumalar.

Arel Medya ekibi "Altın Koza Medya Sponsoru" teşekkür plaketiyle

AREL REPOST

YIL: 10 / 2024

Altın Koza özel sayısı

İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
Özgür GÖZÜKARA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Öğr. Gör. Aykut AYKANAT

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Arş. Gör. Gürkan ŞEN

HABER MÜDÜRÜ
Özkan EMRE

TASARIM
Nazire ALACA

HABER MERKEZİ

Ahmet Enes Gökcan

Gökalp Çiççi

Nazire Alaca

Yunus Emre Ustaoglu

Zeynep Duru Şentürk

Kemal Gözükara Yerleşkesi
Türkoba Mahallesi,
Erguvan Sok.
No:26/K34537
Tepekent - Büyükçekmece/İst

Sefaköy Yerleşkesi
Kemalpaşa Mahallesi,
Halkalı Caddesi
No:101 34295
Sefaköy-Küçükçekmece/İst

Cevizlibağ Yerleşkesi
Merkez Efendi Mah, Eski
Londra Asfaltı Cd.
No 1/3, 34010
Cevizlibağ-Zeytinburnu/İst.

Türkiye, basın ilkelerine uymaya söz vermiştir. Haber, fotoğraf kaynak gösterilerek kullanılabilir.

areledu | (0850) 850 2735 | AREL MEDYA

Düşlediğimizden de güzel festivallere...

55. yılda 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali 23-29 Eylül 2024 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Geçen sene yine sizlerle yaptığımız röportaja, "beyaz perdenin her geçen gün kan kaybettiği bu dönemde sinema, en büyük desteği festivaller yardımıyla görecektir" sözleriyle başlamıştık. 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'ne olan ilgi, yarattığı etki ve katılım yoğunluğuna bakıldığında beyaz perdeyi festivaller kurtaracak tespitinin her geçen gün biraz daha netleştiğini söylemek mümkün oluyor.

■ Öğr. Gör. Akın Kılıç (Festival Danışmanı ve Film Akademisi Koordinatörü)

Tüm bu konulara girmeden önce festivaldeki konumumdan bahsetmek isterim. Altın Koza Film Festivali içerisinde geçmiş yıllardan beri izleyici olarak yer alırım. İlk kez profesyonel anlamda 2018 yılında gerçekleşen 25. Uluslararası Altın Koza Film Festivali'nde Koordinatör olarak yer aldım. Son 3 yıldır festivalin danışmanlığını üstlenmekle birlikte 2022 yılında koordinatörlüğümde başlattığımız Çukurova Altın Koza Film Akademisi'nin bu sene de koordinatörü olarak festivale katkı sağlamaya devam ettim. "Adana Kısa Film Yarışması" kategorisinde ise ön jüri olarak görev aldım.

Festivalin tarihine bir göz attığımızda köklerinin ne kadar derinlerde olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Birinci Altın Koza Film Şenliği, 15-22 Mayıs 1969 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş. 55 yıllık sürece yayılan Altın Koza serüveni, 2024 yılında 31'incisinin tamamlanmasıyla bir yaş daha almış oldu. Sinemamız içinde yer alan sayısız isim bu festivalde ya jüri üyesi olarak ya ödül alarak ya da ödül taktim ederek yer bulmuştur. Tüm bunların yanı sıra birçok filmin gösterimi için bir alan sağlamış, verdiği ödüller ve desteklerle birçok filmin sinemamızda yer bulmasına vesile olmuştur. Sadece Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali değil, ülkemizde yer alan küçük büyük tüm festivaller bu anlamda oldukça önemli roller üstlenmektedir. 55 yıllık bir tarihe sahip olan Altın Koza Film Festivali, ekonomik ve siyasi sebeplerle yaşadığı 24 yıllık kaybını her festival döneminde hissetmiştir. Bu sebeple bizlerin en büyük hedefi hangi sebeple olursa olsun festivallerimizin sürekliliğinin bozulmasına izin vermemek olmalıdır. Festivaller özellikle azınlığın, farklılıkların ve her alandan temsiline yer bulması için değerli ve alternatif olmayana alanlardır. Kentlerin kimliklerinin oluşmasında, bir kültür ögesi olarak önemli yer tutmaktadır. Altın Koza da 55 yıldır Türkiye'nin en büyük ve prestijli festivallerinden biri olarak yolculuğuna devam etmektedir.

Altın Koza'nın bu etkiyi yaratmasındaki temel sürecin aslında yıllar içinde bir gelenek

Festivalin tarihine bir göz attığımızda köklerinin ne kadar derinlerde olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Birinci Altın Koza Film Şenliği, 15-22 Mayıs 1969 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş. 55 yıllık sürece yayılan Altın Koza serüveni, 2024 yılında 31'incisinin tamamlanmasıyla bir yaş daha almış oldu. Sinemamız içinde yer alan sayısız isim bu festivalde ya jüri üyesi olarak ya da ödül taktim ederek yer bulmuştur. Tüm bunların yanı sıra birçok filmin gösterimi için bir alan sağlamış, verdiği ödüller ve desteklerle birçok filmin sinemamızda yer bulmasına vesile olmuştur.

Öğretim Görevlisi Akın Kılıç

haline getirilen "Halkın Festivali" vurgusu olduğunu söylemek mümkün. Adana'nın festivaller ve karnavallar kenti olmasının da katkısı elbette çok büyük. Sinema içerisinde toplam 6 salonda 7 gün boyunca gerçekleştirilen gösterimlerde toplam otuz binin üzerinde izleyici misafir edildi. Bu gösterimler dışında,

14 ilçenin tamamında gezici sinema ile ilçe merkezleri ve köylerinde, 4 merkez ilçede kurulan 5 yazlık sinemada ve ülkemizi derinden sarsan 6 Şubat depreminden yoğun şekilde etkilenen illerde film gösterimleri gerçekleştirdik. Böylece Festival kapsamında 130 film, yaklaşık 300 gösterimle sinemaseverlerle bu

Altın Koza Film Festivali Jürileri

Akademi Katılımcıları

luşturdu. Salonlarda kırk binin, Adana'nın tüm ilçelerinde ve deprem bölgelerinde kurduğumuz yazlık sinemalarda yüz binin üzerinde izleyiciye ulaştık. Sinema salonlarında, dezavantajlı bölgelerde eğitim gören dört binin üzerinde ilkokul ve ortaokul öğrencisini sinemayla tanıştırdık ve misafir ettiğimiz her öğrenci için Adana'da orman yangınlarında yok olan bir bölge tekrar ağaçlandırıldı.

Festival bu yıl, Jüri Başkanlığını Nuri Bilge Ceylan'ın üstlendiği ulusal uzun metrajlı film yarışmasında finale kalan 11 filmin 10'unun Türkiye, 5'inin de dünya prömiyerine ev sahipliği yaptı. Ayrıca toplam 135 film arasından seçilen 8 belgesel film finalistini, 51 ülkeden 535 filmin başvuru yaptığı ulusal kısa film yarışmasında 20 finalist, 201 başvuru-nun olduğu öğrenci kısa film yarışmasında 26 finalist ve diğer kategoriler içerisinde yer alan 2 dünya, 2 Türkiye prömiyeri ile Adana izleyicisi ile buluştu. Bu yıl ilk defa yarışmaya dahil edilen "Edebiyat Uyarlaması Uzun Metraj Senaryo Yarışması" 54 başvuru ile açılışını Yaşar Kemal, Orhan Kemal ve Muzaffer İzgü gibi usta yazarların doğduğu topraklara adeta saygı duruşu yaparak gerçekleştirdi.

Tüm bu kategoriler içerisinde kısa filmler ve özellikle öğrenci kısa filmlerini ayrı önemsiyoruz. 1992'de "Altın Koza Kültür ve Sanat Festivali" adı altında düzenlenen festival, Türk Sineması'nın geleceğine de sahip çıkıyor. Festival, "Öğrenci Filmleri Yarışması"nu da programına ekleyerek Türkiye'de ilk kez bu alanda yarışma düzenleyen festival oldu.

Her geçen yıl sadece nicelik olarak değil nitelik olarak da artan, değer kazanan Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nin aynı istikrarla devam etmesi için elimizden geleni yapmak ve bizden sonra bu süreci devam ettirecek yetenek ve yeterlilikte bir ekibin de oluşmasını sağlamak en önemli hedefimiz.

Burada elbette filmin ödül alması, filmin ve yaratıcı ekibin sektör içerisinde konumlanması açısından oldukça önemli bir motivasyon. Fakat daha da önemli olan, filmin bu denli büyük ve tüm sektörün bir arada olduğu bir festivalde gösterilmesi ve bu gösterimle birlikte filmin yaratıcı ekibinin festival süresince sektörün önemli isimleri ile bir araya gelerek yeni iletişim ağları oluşturması olacaktır. Bu sebeple tüm öğrencilerimiz filmine güvenmeli ve başvuru şartları uygun olan tüm festivallere başvurularını gerçekleştirmeliler. Filmin, ödül kazanamayacağı ön yargısıyla kesinlikle yola çıkmamalarını tavsiye ederim.

Çukurova Altın Koza Film Akademisi'nin bu yıl üçüncüsünü gerçekleştirdik. 2022 yılında festival bünyesinde başlattığımız Akademi, eğitimin ve üretimin bir noktada buluşmasını hedefleyerek hayata geçirildi. Temelde sektör ve akademinin birbirinden bağımsız bir şekilde hareket ediyor oluşu benim rahatsız olduğum bir durumdu. Özellikle bizlerin de içinde yer aldığı sinema, televizyon, radyo gibi yani temelde görsel ve işitsel iletişimin çatısı altında yer alan sanat ve teknik temelli bu alanların sektörden, sektör profesyonellerinden bağımsız bir eğitim planlaması içinde olması yararlı ve akılcı gelmiyor. Her sene sektörün ve akademinin değerli ustalarını ağırladığımız akademimizde bu yıl da kurgu, yapım, görüntü yönetimi, sanat gibi alanlarda uzman konukları ağırlamanın mutluluğunu yaşadık. Sundance Film Festivali ödüllü yönetmenimiz Tolga Karaçelik ise öğ-

rencilerimize yönetmenlik üzerine bir panel düzenledi.

Festivalin medya sponsorlarından olan MUBI de akademi kapsamında bir söyleşi gerçekleştirerek çeşitli hediyeleri ve ücretsiz MUBI üyeliğini akademiye katılan öğrencilerimize armağan etti. 3. Çukurova Altın Koza Film Akademisi, bu yıl 23 üniversiteden seçilen 100 öğrencinin katılımıyla tamamlandı. Öğrencilerimizin ulaşım, konaklama ve beslenme giderleri festival tarafından karşılandı.

Her geçen yıl sadece nicelik olarak değil nitelik olarak da artan, değer kazanan Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nin aynı istikrarla devam etmesi için elimizden geleni yapmak ve bizden sonra bu süreci devam ettirecek yetenek ve yeterlilikte bir ekibin de oluşmasını sağlamak en önemli hedefimiz. Festivale konuk olarak, yarışarak, akademi dahilinde ya da sadece izleyici olarak katılan herkese, günlerce, onlarca filmi izleyerek en adil değerlendirmeyi yapmaya çalışan tüm jüri üyelerine ve elbette festivalin en önemli öğelerinden olan festival ekibine sonsuz teşekkür ederim. Nice güzel filmlerle, düşlediğimizden de güzel festivallere...

Jüri Mehmet Aslantuğ ve Akın Kılıç

Sinema umuttur, sinema dayanışmadır!

Yüzyıllardır farklı kültürlerin ve kimliklerin bir arada yoğrulduğu büyük bir kültürel mozaik olma özelliği taşıyan Adana, Anadolu'nun tüm farklılıklarını içinde barındıran bir Türkiye minyatürüdür. Bu rengârenk kültürel mozağin içinden çıkan, birbirinden özgün yazarlar, şairler, ressamlar ve sinemacılar bunun en somut örnekleridir. Bu sanatçılar, kendi alanlarındaki üretimleriyle geçmişten günümüze kadar ülkemizin kültür ve sanat yaşamına getirdikleri yeniliklerle yön vermişlerdir. İşte bu muhteşem insan kaynağı, Adana'yı yerel bir kentten çok uluslararası bir marka haline getirmiştir.

■ Hüseyin Orhan (Adana Büyükşehir Belediyesi Altın Koza A.Ş Genel Müdürü – Festival Yürütme Kurulu Üyesi)

Hüseyin Orhan
Altın Koza A.Ş Genel Müdürü
Yürütme Kurulu Üyesi

Geçmişte neredeyse her mahallesinde bir sinema bulunan ve bu özelliğiyle bir sinema kenti olarak anılan Adana, sektöre kazandırdığı yönetmenler, yapımcılar ve sinema emekçileriyle sektörün kalbinin attığı bir merkez olma özelliğini, Altın Koza Film Festivali ile taçlandırmış ve festivale uluslararası bir boyut kazandırmıştır.

Sinema sektörü, pandemi ve sonrasında yaşanan ekonomik krizin etkisiyle zor bir dönemden geçmesine rağmen; Altın Koza Ulusal Uzun Metraj ve Belgesel Film Yarışması'na 135 filmin başvurusu, sektörün Altın Koza'ya verdiği değeri göstermektedir.

Jüri başkanlığını, filmleriyle uluslararası alanda büyük başarılar elde etmiş usta yönetmen Nuri Bilge Ceylan'ın yaptığı, Ulusal Uzun Metrajlı Film Yarışması'nda bu yıl finale kalan 11 filmin 5'inin Türkiye, 5'inin ise dünya prömiyerine ev sahipliği yaptık. Ayrıca festivalin yarışma bölümlerinde bulunan 67 film, başvuru yapan 2 Türkiye ve 2 dünya prömiyeri içeren 8 belgesel film finalistini, 51 ülkeden 535 filmin başvurduğu ulusal kısa film yarışmasında 20 finalist, 201 başvurunun olduğu öğrenci kısa film yarışmasında ise 26 finalist Adana izleyicisiyle buluşturduk.

Bu yıl ilk defa ana yarışmaya dâhil edilen Edebiyat Uyarlaması Uzun Metraj Senaryo Yarışmasınının, Yaşar Kemal, Orhan Kemal ve Muzaffer İzgü gibi usta yazarların doğduğu topraklara saygı duruşu niteliğinde bir konumda olduğunu belirtmek isterim.

Festivalin bu denli gelişip Türk sinemasının en prestijli parçalarından biri haline gelmesi, hiç kuşkusuz Adana halkının sinemayla olan güçlü bağları sayesinde. Bu nedenle yazlık sinema gösterimleri, şehir merkezinden ilçelere, ilçelerden köylere kadar geniş bir gösterim ağına sahip oldu. 55'inci yılında 31'incisini gerçekleştirmekten büyük onur ve gurur duyduğumuz Uluslararası Altın Koza Film Festivali kapsamında, 14 ilçenin tamamında gezici sinema ile ilçe merkezi ve köylerde, 4 merkez ilçede kurulan yazlık sinema ve mahalle gösterimleriyle tüm halkımızı açık hava sinemalarıyla buluşturduk.

Tüm bunların yanında, bir gezici sinemamız "SİNEMA UMUTTUR, SİNEMA DAYANIŞMADIR" mesajıyla, ülkemizi derinden sarsan 6 Şubat depreminden ağır şekilde etkilenen Hatay, Maraş, Kilis, Osmaniye, Adıyaman ve Malatya şehirlerinde gösterimlerini sürdürdü. Ayrıca, sinema salonlarımızda dezavantajlı bölgelerde eğitim almakta olan 3.000 ilkokul ve ortaokul öğrencimizi sinema ile tanıştırdık.

Son üç festivalde, iklim kriziyle mücadele ve sürdürülebilirlik, festivalin teması olmaktan çıkarak festivalin içeriğinin bir parçası haline geldi. Bu amaçla misafirlerimizin ulaşımının büyük bölümünü Adana Büyükşehir Belediyesi'ne ait elektrikli otobüsler ve sponsorlarımızın hibrit araçları ile gerçekleştirdik.

Ayrıca, sinema salonlarına gelip film izleyen her öğrencimiz için de Adana'da orman yangınlarında yok olan bir bölgeyi ağaçlandırdık.

Çukurova Üniversitesi İletişim Fakültesi ile yaptığımız protokol çerçevesinde başlattığımız ve bu yıl 3'üncüsü gerçekleşen Çukurova Altın Koza Film Akademisi ile sektör ve akade-

Tüm bunların yanında, bir gezici sinemamız "Sinema umuttur, sinema dayanışmadır!" mesajıyla, ülkemizi derinden sarsan 6 Şubat depreminden ağır şekilde etkilenen Hatay, Maraş, Kilis, Osmaniye, Adıyaman ve Malatya şehirlerinde gösterimlerini sürdürdü. Ayrıca, sinema salonlarımızda dezavantajlı bölgelerde eğitim almakta olan 3.000 ilkokul ve ortaokul öğrencimizi sinema ile tanıştırdık.

miyi bir araya getirerek öğrencilerimize hem bir festival deneyimi hem de henüz mezun olmadan sektöre dâhil olma fırsatı sunmuş olduk. Bu yıl, yine 20'den fazla üniversiteden aramıza katılmış olan 100'ü aşkın öğrencimizi akademimizde ağırlamaktan büyük mutluluk duyduk. Sundance Film Festivali ödüllü yönetmenimiz Tolga Karaçelik'in yönetmenlik eğitiminin yanında senaryo, görüntü, kurgu, sanat ve yapımcı alanlarında akademi ve sektörden konuklarımızın katılımıyla gerçekleşen Çukurova Altın Koza Film Akademisi'nin festival ayağını tamamlamış olduk.

Altın Koza'nın bir görevi de sinemanın büyüklüğüyle hepimizin hayatına girmiş olan sinema emekçilerini ve yıldızlarını hatırlatıp onurlandırmaktır. Bu amaçla, açılış gecemiz olan 23 Eylül'de roman ve öyküleri sinemamıza ilham olmuş Adanalı yazar Orhan Kemal'in anısını yaşatmak ve sinemamıza katkı sağlayan emekçiler adına sinema emekçilerine verilen Orhan Kemal Emek Ödülleri; yönetmen, senarist ve oyuncu yönetmeni Muzaffer Hıçdurmaz'a, oyuncu Güler Ökten'e ve oyuncu, tiyatro yönetmeni ve seslendirme sanatçısı Mazlum Kiper'e takdim edildi.

Sinemamıza verdikleri emeğin yanı sıra kariyerleri boyunca olağanüstü başarılar elde etmiş, halkımızın sevgisini ve takdirini kazanmış, benim de hayranlıkla izlediğim iki büyük ustaya, Demet Akbağ ve Uğur Polat'a, 26 Eylül'de Altın Koza Onur Ödülleri takdim edildi. Festivalimizde, 1969'da "Seyyit Han" ile En İyi Erkek Oyuncu seçilen, 1970'te "Umut" fil-

mi ile kazandığı birincilik ödülünün parasını filmde yer alan oyuncular arasında paylaşan ve 1971'de "Ağıt, Acı, Umutsuzlar" filmleri ile tüm ödülleri toplayarak bir Altın Koza efsanesine dönüşen, Cannes Altın Palmiye ödüllü Yılmaz Güney'i de ölümünün 40'ıncı yıl dönümünde özel bir sergiyle andık. 1970 yılından bu yana yaptığı çalışmalarla en büyük Yılmaz Güney arşivine sahip olan Tahir Yüksel'in koleksiyonundan yararlanılarak hazırlanan sergide, usta oyuncunun sanatı tüm yönleriyle ele alındı ve sanatseverlerle buluştu. Güney'in arkadaşı Tahir Yüksel'e yazdığı mektupta da yer alan "Endişesiz bir dünya, endişesiz bir ülke" sözleri serginin de adı oldu.

Festivalimizin bu başarıyı yakalamasında bizlere destek olan tüm sivil toplum kuruluşlarına ve sponsorlarımıza; ayrıca yazlık sinemalarda, söyleşi ve sergilerde, yüzlerce etkinlikte, festivalin Açılış, Onur Ödülleri ve Kapanış törenlerinde görev alan Adana Büyükşehir Belediyesi personellerimize, gönüllülerimize ve stajyer öğrencilerimize de emeklerinden dolayı teşekkür ederiz.

Son olarak festivalimizin tüm etkinliklerinde salonları ve alanları dolduran bu coşkuyla bizleri ve sanatçı misafirlerimizi heyecanlandıran; Türkiye'ye sanat ve kültür alanında kazandırdığı yüzlerce isimle Adana'nın bir "sinema kenti" olarak anılmasını sağlayan halkımıza sonsuz teşekkür ediyoruz. Yılmaz Güney'in de dediği gibi "Endişesiz bir dünya, endişesiz bir ülke" temennisinin gerçekleşmesi umuduyla...

Adana Altın Koza Film Festivali: Hayatımın en güzel haftası

Ahmet Enes Gökcan

İstanbul Arel Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve İletişim Bölümü 3. sınıf öğrencisi olarak bir gün Adana'ya gidip Türkiye'nin en önemli film festivallerinden birinde yer alacağım aklıma gelmezdi. Altın Koza ve üniversitemizin sağladığı bu fırsat sayesinde 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'ne katılma şansını yakaladım ve o hafta hayatımda bir dönüm noktası oldu diyebilirim.

Festival boyunca yönetmenler ve yapımcılarla tanıştım, hatta uzun zamandır hayranlıkla takip ettiğim oyuncularla röportaj yapma şansı bile buldum. Onlarla aynı ortamda bulunup soru soran tarafta olmak benim için muazzamdı. Sadece sektörden isimlerle tanışmakla kalmadım Türkiye'nin dört bir yanından gelen farklı üni-

versitelerden öğrencilerle de tanıştım. Harika arkadaşlıklar edindim. Farklı bakış açıları ve hayata dair deneyimleri dinlemek ufkumu daha da genişletti.

Tabii ki festivalin bir diğer güzelliği de bol bol film izleme şansıydı. Her biri farklı bir hikâye, farklı bir dünyaydı. Filmleri izlerken neden ben de böyle projeler yapmıyorum ki diyerek kendimi motive ettim. Festivalde tanıştığım arkadaşlarımla hemen konuştuk ve "evet biz de bir proje üretmeliyiz" diyerek daha oradayken fikir üretme çalışmalarına başladık.

Bu deneyim bana sadece sektörü tanıma ve profesyonellerle iletişim kurma fırsatı vermedi; aynı zamanda bir öğrenci olarak kendime güvenimi artırdı. Hem eğitimimin hem de seçtiğim

meslek yolunun ne kadar doğru bir karar olduğunu bir kez daha anladım.

Son olarak, bu fırsatı bana sunan Adana Altın Koza ekibine ve İstanbul Arel Üniversitesi'ne gerçekten teşekkür etmek istiyorum. Böyle deneyimler yaşayarak sadece akademik anlamda değil, kişisel gelişim anlamında da kendimize birçok şey katıyoruz. Eğer gelecekte bir seslendirme sanatçısı, muhabir ya da yapımcı olarak bu sektörde yer alabilirsem eminim ki Altın Koza'da yaşadığım bu tecrübelerin katkısı büyük olacak.

Adana'da geçirdiğim bu bir hafta, kendimi geliştirmek ve hayallerime bir adım daha yaklaşmak adına unutulmaz bir deneyim oldu. Sırada bu tecrübelerimi daha ileriye taşımak var!

Altın Koza serüvenimiz: Elimde kamera, sırtımda çanta...

■ Gökalp Çiççi

İstanbul Arel Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema ve Televizyon Bölümü 3. sınıf öğrencisiyim. Aynı zamanda Arel Medya'da çalışıyorum. Bu sene 31'inci düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'ne, Arel Medya'yı temsilen gönderilen iki şanslı öğrenciden biriyim. Her ne kadar o günlerde çektiğimiz görüntüleri daha sonralarında bir araya getirmiş ve başta bahsettiğim işimi icra etmiş olsam da bugün size bunlardan daha öncesini, Adana'da geçirdiğimiz bir haftayı anlatacağım.

Adana'ya ayak bastığımız ana kadar olan süreci hızlı bir özet geçmek gerekirse; festival tarafından ulaşım ve konaklama imkanlarımız sağlandı, okuldan gerekli ekipmanlarımızı aldık, hazırlandık, otogardan otobüse bindik, gerçekten çok uzun süren bir yolculuk sonrasında Adana'ya vardık. Vakit kaybetmeden otele yerleştik. Festivalin programına da hızlıca göz gezdirdikten sonra o günün akşamına kadar rahat olduğumuzu öğrendik ve bu vak-

ti, uyuyarak geçirmeye karar verdik.

Kısa ve gayet yeterli bir dinlenmenin akabinde akşamki açılış töreni için hazırlandık, yola koyulduk. Elimde kamera, sırtımda çanta, çantanın içinde mikrofonlar ile arkadaşım Enes ve Gürkan hocamızla Adana'nın sıcaklığının azaldığı güzel bir akşamı yürüyerek arşınladık ve etkinliğin yapılacağı alana geldik. Ardından hazırlıklarımızı yapıp töreni fotoğraflamaya koyulduk. Bu esnada, törende bulunan Nuri Bilge Ceylan, Mazlum Kiper, Muzaffer Hıçdurmaz, yakın zamanda kaybettığımız Şerif Gören ve Serenay Sarıkaya gibi isimlerle tanışma, sohbet etme şansı buldum. Saydığım büyük isimlerin yanı sıra festivalde filmi yarışan, benim gibi görevli veya sadece ziyaretçi olanlarla da tanışıp çok güzel dostluklar edindim. Benle yaşıt ve benden yaşça büyük, hayata bakışları benimkinden tamamen farklı veya aynı, hayat amaçları birbirinden çok farklı birçok kişiyle sohbet edip ama doğru ama yanlış çok fazla şey öğrendim. Türkiye'nin dört bir yanından dostluklar edindim. Festivalin ardından İstanbul'a döndüğümüzde yüz yüze görüşme olanağımız olmasa da gerek sosyal medyadan gerek ise telefonla sürekli görüşüp konuştuğum insanlar hayatıma girdi. Hala daha anlatmakta olduğum onlarca anı biriktirdim.

Sonrasında yine, onur ödülünün dağıtıldığı gece Nur Süre, Demet Akbağ başta olmak üzere pek çok isimle de tanışıp sohbet etme şansı buldum. Bunları yaparken de bol bol kamera ve mikrofon kullanımı, kadraj nasıl alınır, fotoğraf çekmek için hangi anlar daha doğrudur, nereden çekim yaparsam daha güzel bir fotoğraf elde ederim, röportaj için nasıl hazırlık yapılır, konuklarla nasıl iletişim kurulum gibi konularda bolca tecrübe edindim.

Bunların haricinde, festival boyunca beğendiğim veya beğenmediğim pek çok filmi izleme şansı buldum. Bu filmler, festivalde halihazırda yarışan ve festivalden bağımsız zamanında vizyona girmiş veya henüz vizyona girmemiş film seçkileriydi. Festivalde yarışan birçok uzun ve kısa metraj filmin yönetmenleriyle söyleşi yapma şansı bulduk. Video çekmenin haricinde tanışmaktan mutluluk duyduğum ve sohbet etmekten memnun olduğum insanlardı.

Uzun lafın kısısı, hayatımın en keyifli, aynı zamanda en verimli bir haftasını geçirdim. Bana böyle bir imkânı sağladığı için başta hocalarıma, İstanbul Arel Üniversitesi'ne ve Adana Altın Koza ekibine yürekten teşekkürlerimi sunuyorum. Bir sürü anı biriktirdim, pek çok insanla tanıştım ve en önemlisi bölümümde öğrendiğim teorik bilgileri, pratikte tecrübe ederek hayata geçirdim.

Ölü Mevsim En İyi Senaryo Ödülü
Selen Örcan ve Doğuş Algün

“Kısık ateşte pişirmenin de bir keyfi vardır”

Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ulusal Uzun Metraj Film kategorisinin finalisti ve bu kategoride en çok ödül alan film olarak akıllara kazınan Ölü Mevsim filminin yönetmeni Doğuş Algün ve yapımcısı Burak Kaplan ile söyleştik. Algün, bir filmde duyguların hararetle yaşanmasındansa kısık ateşte pişmesinin daha keyifli olduğunu belirtti.

Ahmet Enes Gökcan

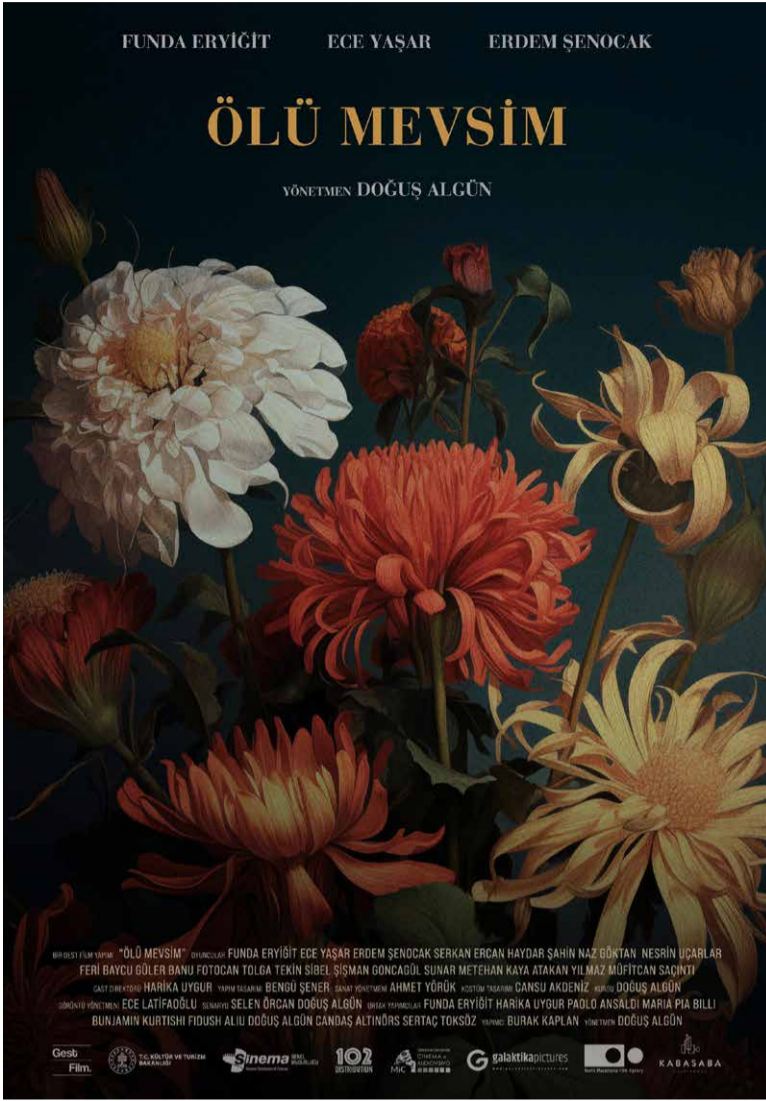
Gökalp Çiççi

Zeynep Duru Şentürk

Bu yıl 31'incisi düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması'nda 5 farklı kategoriden 6 ödül alarak festivalde en çok ödül kazanan Ölü Mevsim filminin yönetmeni Doğuş Algün ve filmin yapımcısı Burak Kaplan, festivalin medya sponsoru Arel Medya'nın sorularını yanıtladı. Film, Nimet'in yaşadığı bebek kaybını, eşi Halil'le olan gerilimli ilişkisini, Nimet ve Halil'le birlikte yaşayan Nimet'in kardeşi Öznur'un yaşadığı

toplumsal baskıyı, Halil'in yanında çalışan göçmen işçinin umudunu ve Öznur'la olan bağı anlatıyor. Filmin bu çok boyutlu yapısı yaşamın karmaşasını ve aynı zamanda basitliğini yansıtıyor. Çünkü ele alınan temalar her ne kadar karmaşık görünse de film, biçimsel olarak minimalist bir dille gündelik yaşamın akışını olabildiğince yalın bir şekilde aktarıyor. Ölü Mevsim, 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması'nda En İyi

Senaryo (Doğuş Algün ve Selen Örcan), En İyi Kadın Oyuncu (Funda Eryiğit ve Ece Yaşar), En İyi Erkek Oyuncu (Erdem Şenocak), Yardımcı Rolde En İyi Kadın Oyuncu (Nesrin Uçarlar) ve Yardımcı Rolde En İyi Erkek Oyuncu (Serkan Ercan) ödüllerini kazanıp Altın Koza'nın en çok ödül kazanan filmi unvanını elde etti. İçgüdüsel ve gerçekçi bir film yapmak istediklerini dile getiren Algün, filmin hisler silsilesi gibi olduğunu belirterek “Hiperrealistik

bile denebilir. Haliyle birçok duygunun yavaş pişmesine de vesile oldu. Bir anda harareti bir duygu yaşamaktansa duyguların kısıp bir ocakta pişmesine inanırım. İzleyiciler filmde bunu hissetmiş olabilirler. Ancak kısıp ateşte pişirmenin de bir keyfi vardır; o hislerle film yapalım motivasyonu vardı, o bize yetti" ifadelerini kullandı.

Filmin ortaya çıkışı nasıldı, süreç nasıl ilerledi?

Doğuş Algün: İlk çıkışı senaryo fikriyle oldu. Geçmiş anıların dönüşümüyle, mesleğimiz gereği ya da yapmak istediğimiz iş gereği film yapmak istediğimiz için o eski anılarımız bir malzemeye dönüşüyor tabii. Her senarist ve yönetmende olduğu gibi. Böyle bir refleksle başladık. Yapım sürecine de Burak değinebilir.

Burak Kaplan: Benim dahil olmamın üzerinden dört sene geçti, sanırım 2020 sonuydu. Doğuş'la önceden tanışıyoruz, kısa filmler aracılığıyla festivallerde tanışıp arkadaş olmuş-tuk aslında. Oturup sinema sohbeti ettiğimiz bir dostluğumuz vardı. Doğuş da Ölü Mevsim'i yazıyordu o sırada. Benimle proje için temasa geçtiğinde bakanlık fonu çıkmıştı, birkaç ay olmuştu. Birlikte bir yapımcı arıyorduk, Doğuş da fikrime danışıyordu. Yapımcı ararken sonrasında Doğuş bana telefon açtı ve dedi ki, "Projenin yapımcısı sen olmak ister misin?" İstisare ettik ve projeye dahil oldum. Bu süreçte Doğuş'un da beni ikna etmesiyle, birlikte yola çıktık. Sonra bunu uluslararası bir hale nasıl getirebiliriz diye düşündük. Bakanlıktan onay çıkması ve ortada çok iyi bir senaryonun olması sonucu, ben ne katabilirim diye düşündüm. Cast'ı konuşmaya başladık derken bugün burada, Adana'dayız. Üç ülkenin ortak yapımıdır: Türkiye, İtalya ve

Film, Nimet'in yaşadığı bebek kaybını, eşi Halil'le olan gerilimli ilişkisini, Nimet ve Halil'le birlikte yaşayan Nimet'in kardeşi Öznur'un yaşadığı toplumsal baskıyı, Halil'in yanında çalışan göçmen işçinin umudunu ve Öznur'la olan bağı anlatıyor. Filmin bu çok boyutlu yapısı yaşamın karmaşasını ve aynı zamanda basitliğini yansıtıyor. Çünkü ele alınan temalar her ne kadar karmaşık görünse de film, biçimsel olarak minimalist bir dille gündelik yaşamın akışını olabildiğince yalın bir şekilde aktarıyor.

Kuzey Makedonya. Bugün de Altın Koza da yarışıyoruz.

Süreçte İtalya ve Kuzey Makedonya filme nasıl dahil oldu?

B.K: İlk başta başka bir ülkeyle ilerlemeyi denedik fakat bu ülkeden fon çıkmadı projemize. Sonra biz Giovanni ile tanıştık ve kendisi çok yakın dostumuz oldu. Projeyi çok sevdi, konuşmaya devam ettik. O İtalya'ya dönünce proje üzerine konuşmayı sürdürdük. Daha sonrasında Giovanni filme senaryo danışmanı olarak dahil oldu. Sonrasında onun bize birilerini önermesiyle, kendi ağını açmasıyla İtalya'dan ortak yapımcı bulduk. Kuzey Makedonya tarafı ise şöyle gelişti: Balkan ülkelerine bakıyorduk, bir arkadaşımızın tavsiyesi üzerine Kuzey Makedonya'daki fona başvurma kararı aldık. Bir yapımcı şirketi ile randevulaştık, bir araya geldik, proje üzerine konuştuk ve fona başvurma kararı aldık. Süreç böyle ilerledi.

Filminizin Türkiye'nin en prestijli film festivallerinden birinde Ulusal Uzun Metraj kategorisinde yarışıyor olması size nasıl hissettiriyor?

D.A: Adana'ya daha önce iki kısa filmle gelmiş-tim, tesadüftür ki ilk uzun metrajımla da gelmiş bulundum. O yüzden kendimi şanslı hissediyorum. Tabii ki uzun metraj herkes için ilk film diye geçiyor ama benim kısa filmlerim, belgeselim ve bir de uzun metrajım var. Filmlerim var yani, o yüzden iyi hissettiriyor.

B.K: Çok mutluyuz tabii, Türkiye'nin en prestijli film festivallerinden birisi burası. Dolayısıyla böyle bir jürinin karşısında yer almak mutluluk veriyor bize. Gösterimden sonra da çok memnun kaldık, aldığımız yorumlar da bizi mutlu ediyor. Gayet keyifliyiz bu konu hakkında.

Ödül töreninde Ölü Mevsim adını çok sık duyduk. Festivalin en çok ödül alan filmi oldu Ölü Mevsim, 5 kategoriden 6 ödül. O esnada neler hissettiniz, şaşırdınız mı yoksa bekliyor muydunuz?

D.A: Uzun yıllardır üzerinde çalıştığımız filmimizin tek bir kategoride bile ödüllendiriliyor olması bizi inanılmaz mutlu edecekken, beş kategoride ödül almak bizi çok şaşırttı ve çok mutlu etti tabii. Bu anlamda, değerli jüri üyelerine filmi farklı kategorilerde, bu ödüllere layık görmüş olmalarından dolayı çok teşekkür ediyoruz. Ödüller, elbette yaptığımız işin takdir edilmesi ve taçlandırılması açısından çok onur verici. Fakat bizim için Adana'da öncelikli olan **filmin ilk kez seyirci karşısına çıkıyor olmasıydı ve sanıyorum ben filmin ilk gösterimi sırasında ödül töreninden daha heyecanlıydım.**

B.K: Kesinlikle öyle. Gösterim çok heyecanlı ve bizim için biraz da gergindi. Ödüllerin de her birine çok şaşırdık ama sanırım en çok şaşırdığımız ve beklemediğimiz ödül yardımcı rolde en iyi kadın oyuncu ödülünü kucaklayan Nesrin Uçarlar'ın aldığı ödüldü. Nesrin'in hayat verdiği karakterin ekran süresi filmin geneline bakıldığında kısa olduğu için bu ödül bizim ekpte ayrı bir coşkuyla karşılandı. Nesrin, şimdiye dek bu yönüyle çok öne çıkmamış olsa da çok yetenekli bir oyuncu ve performansının jüri tarafından da görülmesi bizi çok mutlu etti.

Filmin daha ilk aşamalarında zihninizde kurduğunuz proje ile şu an gösterimde olan film

arasında ne gibi farklılıklar var, aklınızdakini projeye dökebildiniz mi? Bu süreçte nasıl zorluklarla karşılaştınız?

D.A: Evet, zorluklar vardı fakat aşılabilir zorluklar yoktu. Çok şey değişti, hatta son ana kadar değişmeye devam etti. Film yapmak böyle bir şey galiba; senaryo başka bir şey, set başka bir şey, provalar başka bir şey, kurgusu başka bir şey, çekim sonrası aşaması ayrı bir karar ve festival seçmek de ayrı bir karar. Sıfırdan bir karakter yaratıyorsunuz aslında. Film de kendi karakterini bu şekilde oluşturuyor. Tabii bunun için de değişimler oluyor; her aşamasında çokça değişim oldu. Rengi, ses tasarımı, senaryosu, çalışma biçimleri, mekânlar, mekân seçme refleksimiz bile değişti. Yani kendimizi değişimin içinde bulduk ve en sonunda ortaya bir şeyler çıktı.

B.K: Doğuş'a katılıyorum tabii ama değişime direnç göstermemek de gerekiyor. Ne yönetmen ne yapımcı olarak aslında, projenin sürekli değişmesine izin vermek gerekiyor. Çünkü ortada bir senaryo var ve işin içine insanlar dahil oluyor, yeni yetenekli insanlar. Ekip, görüntü yönetmeni, yapım tasarımcısı, kast direktörü, yetenekli oyuncular... Dolayısıyla bunların her birinin yaratıcı fikirleri var ve biz onları mümkün mertebe dahil etmeye çalıştık. Yapım tarafında da tabii ki yolda başka bir yapım planı çiziliyor. Dolayısıyla sürekli değişen bir şey; Doğuş'a katılıyorum.

En dikkat çekici olan ise neredeyse tüm oyuncu ödüllerini (En İyi Kadın, En İyi Erkek, En İyi Yardımcı Kadın, En İyi Yardımcı Erkek) kazandınız. Buradan yönetmenin oyuncularla iletişimi, oyuncuların da tüm emeğini sunduğu ve tam bir ekip ruhuyla çalışıldığını düşünüyorum. Siz özellikle oyuncu ödüllerini kazanmanız konusunda ne düşünüyorsunuz, hangi etmenler sizce bu ödülleri kazanmanızda etkili oldu?

D.A: Festival sırasında birkaç sinema yazarı arkadaşımınla konuşurken eğer film ödül alacaksa bu ödül ya da ödüllerin oyuncularına gitmesini arzuladığımı söylemiştim onlara. Sonuçta öyle de oldu. Çünkü, Ölü Mevsim'in her ne kadar güçlü bir hikâyeye sahip olduğunu düşünsem de aynı zamanda gerçek bir oyunculuk filmi olduğunu da düşünüyorum. Film, kuvvetli ana karakterlerinin yanı sıra en az o ana karakterler kadar kuvvetli yan karakterlere de sahip ve filmin her bir oyuncusu filme dahil oldukları andan itibaren -hazırlık sürecindeki katkı ve yorumlarıyla, çekimlerimiz sırasındaki performanslarıyla- metnimizi bir üst seviyeye taşıdı. Türkiye'de bağımsız sinema filmi üretmenin zorluklarını iyi bilen, bu yüzden de büyük bir fedakarlıkla bize oldukça uzun bir prova süresi tanıyan çok yetenekli oyuncularla çalıştık. Kolektif üretimimizin sonucu da bu ödüllerle taçlanmış oldu. Tabii en başta bize inanan ve bu etkileyici oyuncu kadrosunu kurmamızı sağlayan Cast Direktörümüz Harika Uygur'a da buradan bir kez daha çok teşekkür etmek isterim. Kendisiyle büyük bir ahenkle çalıştık ve gelecek projelerimizde çalışmaya da devam edeceğiz.

Uzun yıllar emek verdiğiniz ve ilk uzun metraj film projeniz olan Ölü Mevsim senaryo ödülü kazandı. Bu bir ilk projenizi gerçekleştirmiş bir sinemacı için nasıl bir his?

D.A: Türkiye'de, benim de kısa film çektiğim

yıllardan beri tanıdığım çok yetenekli, çok azimli senaristler-yönetmenler var. Bunların bir kısmı da akranım, arkadaşım. Bu arkadaşlarının her birinin çekmecelerinde duran anlatacak iyi hikayeleri, senaryoları var. Bu hikayeleri filme çekmek için büyük bir titizlikle çalışıyorlar, finansman arıyorlar fakat kimi zaman bu süreç çok yıpratıcı olabiliyor, çok uzun bir zaman alabiliyor. Bu durum, benim için de senaryoyu birlikte kaleme aldığım yazar arkadaşım Selen Örcan için de böyleydi. İyi bir senaryo yazdığımızı, hikayemizin gücüne inanıyorduk. Bu yüzden de ne kadar uzun süre alsın, ne kadar çok yeniden yazım gerektirirse gerektirsin projeye birlikte uzun bir yol yürümeyi ilk günden aklımıza koymuştuk. Bugün, öncelikle senaryomuzu bir filme dönüştürmeyi başardığımız için sonrasında da ilk günden beri titizlikle emek verdiğimiz senaryomuz böylesine bir ödüle layık görüldüğü için çok mutluyuz. Fakat, dediğim gibi bence burada en az iyi bir hikâyeye yazmak kadar önemli olan o hikâyenin arkasında da durmak, sebat etmek. İlk projesini geliştiren tüm sinemacılara da kendi adıma naçizane bunu tavsiye ediyorum.

Erdem Şenocak ve Funda Eryiğit'le çalışmak nasıl bir duygu? Proje için onları ikna etme durumu oldu mu?

D.A: Yani, güzel bir duygu. Öncelikle ekibimdeki her oyuncuya aynı duyguyu besliyorum. Çok klişedir ama çok samimi bir ortam oluştu, biz film sayesinde arkadaş olduk. Öncesindeki süreçte ikna durumu olmadı aslında; tabii ki kendi içlerinde bir muhasebe yapmışlardır ama senaryoyu gönderip üzerine konuştuktan sonra beraber çalışacağımızı karşılıklı hissettik. O enerjuyu karşılıklı bir şekilde verdik birbirimize. Her iki tarafın da memnun ve ikna olduğu bir filme dönüşeceğini hissedince çalışmaya başladık.

En İyi Kadın Oyuncu ödülü iki oyuncuya paylaştırıldı. İlk olarak Funda Eryiğit anons edildi. Funda Eryiğit sahnedeyken kazanan diğer oyuncuyu gördüğünde yaşadığı mutluluk hepimizi heyecanlandırmıştı. Ardından ödülü paylaştığı oyuncunun rol arkadaşı Ece Yaşar olduğu açıklandığında eminim siz de Funda Eryiğit gibi mutluluktan yerinde duramamışsınızdır. O anları, ekibinizin hislerini ve Funda Eryiğit ile Ece Yaşar'ın sarılarak sahneden inişinin ardından yaşananları bizlerle paylaşmısınız?

D.A: En İyi Kadın Oyuncu ödülü açıklandığı sırada Funda'nın adını duyduğumuz anda hepimiz çok sevindik elbette. Fakat, tabii Funda sahnede ödülünü alırken Mehmet Aslantuğ'un elindeki zarfı gördüğü anda mutluluğunu saklayamadı ve o anda hepimiz diğer ödülün de Ece'ye geleceğini anladık. Açıkçası, Funda Eryiğit ve Ece Yaşar gerçekten birbirini besleyen, adeta birbirlerinden güç alarak büyüyen inanılmaz bir performansla karakterlerine hayat verdiler. Senaryoyu kaleme almaya başladığımız ilk günlerden beri bunun Nimet'in ya da Özner'un değil de iki kız kardeşin, Nimet ve Özner'un filmi olduğunun farkındaydık. Bunu da bu şekilde filme aktarmaya çalıştık. Bu yaklaşımımız jüriye de tesir ettiği, bu bütünlük performansını ayırmadıkları için onlara gerçekten minnettarım.

Ölü Mevsim En İyi Kadın Oyuncu Ödülü, Funda Eryiğit ve Ece Yaşar; Jüri Mehmet Aslantuğ

Ölü Mevsim, 31. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ulusal Uzun Metraj Film Yarışması'nda En İyi Senaryo (Doğuş Algün ve Selen Örcan), En İyi Kadın Oyuncu (Funda Eryiğit ve Ece Yaşar), En İyi Erkek Oyuncu (Erdem Şenocak), Yardımcı Rolde En İyi Kadın Oyuncu (Nesrin Uçarlar) ve Yardımcı Rolde En İyi Erkek Oyuncu (Serkan Ercan) ödüllerini kazanıp Altın Koza'nın en çok ödül kazanan filmi unvanını elde etti.

Ölü Mevsim filminde birey-aile-toplum arasındaki gerilimi anlatıyorsunuz. Filme dair bize neler söyleyebilirsiniz, kendinizden bir parça taşıyor mu? Ölü mevsim filmi çekmekteki temel güdünüz neydi?

D.A: Hisler silsilesi gibi düşünüyorum; içgüdüsel ve gerçekçi bir sinema yapmak istiyorduk. Hiperrealistik bile denebilir. Haliyle birçok duygunun yavaş pişmesine de vesile oldu. Bir anda hararetili bir duygu yaşamaktansa duyguların kısıp bir ocakta pişmesine inanırım. İzleyiciler filmde bunu hissetmiş olabilirler. Ancak kısıp ateşte pişirmenin de bir keyfi vardır; o hislerle film yapalım motivasyonu vardı, o bize yetti.

B.K: Doğuş zaten bu öyküden bahsediyordu; bir noktada Ölü Mevsim'in taslaklarından birini okutmuştu bana. Yapımcı olarak dahil olmadan önce atmıştı zaten bana senaryoyu. İlk okuduğumda aşırı gerçekçi geldi; özellikle diyalog yazımları beni etkiledi. Çünkü karakterlerin her biri kanlı canlı ve gerçekti. Doğuş'un sinemasındaki hiperrealist tavrı seviyordum zaten. Sonra üstüne konuştukça hikâyeyi daha da sevmeye başladım. Zaten kafamda mekanik bir yapımcılık yoktu; kendimi bir noktadan sonra filmin bir parçası olarak buldum. Bugün hâlâ birlikte çalışmamızı sağlayan şey dostluğumuz.

Buna belki yan hikâyeye demek doğru olmayabilir ancak Ali'nin öyküsü, Halil ve Nimet'in öyküsü kadar temel değil. Ali'nin yaşadıkları bugün çevremizde sıkça karşılaştığımız bir durum. Ali ve Halil'in öyküsü de aslında yeni bir uzun metraj filmi yapılabilecek kadar derin-

likli. Bu hikâyeyi filme dahil etme süreci nasıl gerçekleşti?

D.A: Çok alışlagelmiş bir göçmen değil kendisi; zihnimizde oluşan formlara uygun değil belki. Bu bana daha gerçek geliyor çünkü önceki belgeselim de göç üzerineydi. Yazdığım tiyatro oyunları da keza göç üzerinedir. O yüzden o oluşturduğunuz karakter kendi içinde bize ait, bizim coğrafyamıza ait. Kendine has hayalleri olan ve onların peşinden gitmeye çalışan ama bulunduğu ortamda da sorunlarla kendi gücünde mücadele etmeye çalışan bir karakter. Göçmen hikâyesi aslında en başından beri vardı. Hele ki oynayan oyuncumuz Haydar Şahin de ilk belirlediğimiz oyuncuydu da diyebilirim. Kendisi çok yetenekli bir oyuncu; karakteri iyi anlatabileceğini düşündük ve kendisi bunu başardı.

Görüntü yönetimi de çok başarılıydı. Belki Ece Latifaoğlu burada olsaydı ona da sorardık ancak donuk bir renk paleti ve gölgelerin kullanıldığı bir sinematografi öne çıkıyor. Görüntü yönetimiyle yarattığınız anlam hakkında neler düşünüyorsunuz? Çekim öncesi ve çekim aşamalarında Ece Latifaoğlu'yla nasıl bir çalışma yürüttünüz?

B.K: Proje ekibini oluşturmaya başladığımız süreçte, Ece Latifaoğlu tanışmadığımız ama duyduğumuz ve takip ettiğimiz bir görüntü yönetmeni idi. Ekibimizden başka bir arkadaşımız Ece'yi tanıyordu ve Ece'den çok etkilendik çünkü daha önceki işlerini de biliyorduk. Bir araya geliştirmizde Ece, inanılmaz bir çalışmayla yanı-

En İyi Erkek Oyuncu Ödülü Erdem Şenocak (Ölü Mevsim) ve Ahmet Rifat Şungar (Gecenin Kıyısı); Jüri Serenay Sarıkaya

mıza geldi; bir sürü not ve aydınlatmaya dair bir sunumla gelince özellikle Doğuş bundan etkilendi çünkü burada bir adanmışlık vardı. Klasik bir yere gitmekten ziyade, yüksek kontrastlı bir görüntünün peşine düşüldü. Filmin melankolik yapısını daha net tamamlayacak bir aydınlatma tasarımıyla çalışıldı. Kendi adıma söyleyeyim Ece'yle çalışmaktan büyük keyif aldım bir yapımcı olarak.

D.A: Ben de öyle, Burak'a katılıyorum. Bir ekleme yapabilirim: şöyle düşünebiliriz uzun bir yolculukta kötü bir şoför varsa uyuyamazsınız ya, Ece görüntüde şoför koltuğunda olunca biz ona güvendik ve rahat uyuduk. Onun tercihlerine onun gözüne güvendik. Çok uyuşmadığımızı hatırlamıyorum. Herkes kendi departmanında iyi bir şekilde konumlandı. Bu şekilde rahatlıkla çalıştık, filmin ne anlattığını hepimiz algılayınca uzun uzun tartışmaya gerek yok diye düşündük ve gerisi bir şekilde aktı, filmi böylece tamamladık.

Nimet'in görünmez emeği olan ev emeği sürecini oldukça görünür kılıyorsunuz. Toplumumuzdaki görünmez süreçleri açığa çıkaran görünür yapan bir film var. Göçmenlik, ırkçılık, toplumsal cinsiyet ve güç ilişkilerinde gizlenenleri ifşa eden bir yapı bu. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

B.K: Hayatın gerçekleri aslında böyle; her şey iç içe. Tek bir tema üzerinde ilerlemiyor, hayat herkesin kendine ait birtakım dertleri var ve meseleler iç içe geçiyor. Dolayısıyla buradaki mahalle baskısı, ırkçılık, göçmenlik gibi olgu-

Uzun yıllardır üzerinde çalıştığımız filmimizin tek bir kategoride bile ödüllendiriliyor olması bizi inanılmaz mutlu edecekken, beş kategoride ödül almak bizi çok şaşırttı ve çok mutlu etti tabii. Bu anlamda, değerli jüri üyelerine filmi farklı kategorilerde, bu ödüllere layık görmüş olmalarından dolayı çok teşekkür ediyoruz. Ödüller, elbette yaptığımız işin takdir edilmesi ve taçlandırılması açısından çok onur verici.

ların hepsinin iç içe geçmiş olması ve bunların çekirdek bir aile üzerinden irdeleniyor olması, birçok meseleye değiniyor olması ve çok sayıda karakter görüyor olmamız gerçek geliyor bana. Çünkü hayatta böyle bir şey aslında. Başka bir yönetmen arkadaşımın da yorumunu paylaşacağım: "Filmin dramatik yükselmeleri ve alçalmaları yok; sonsuza uzayabilen bir yapısı var" dedi. Bu yorum benim hoşuma gitti; filmi biraz da tanımlayan bir yorum aslında. O kadar gerçekçi ki, iç içe geçmiş aşırı yükselmeyen ve alçalmayan bir yapısı var.

D.A: Katılıyorum; seyircide de farklı hisler uyandırabilir. Seyircinin ne düşündüğüyle, zihninde ne oluştuğuyla da ilgileniyoruz tabii ama bizim zihnimizde oluşan şey bize yetiyor aslında. Mesela, çok karakterimiz var; bu, bazıları için dağınık gelebilir. Olabildiğince sakin tutmaya çalıştık biz filmi, sert anlardan uzaklaştık çünkü o an, tanık olduğumuz şey, bizi hızlıca taraf yapabilir. Bu yüzden tek bir çizgi üzerinde hafif dalgalarla, yaz rüzgârı hafifliğinde bir esintide devam etsin istedik ki adı 'Ölü Mevsim' bu sayede.

B.K: Çok küçük bir şey daha ekleyeceğim; mesela, bugün hâlâ kurgunun her aşamasında defalarca izlememe rağmen, filmin öyle bir mesafesi var ki, mesela Halil karakteri çok iyi ve pozitif görünse de aslında eşiyile bir kere bile doktora gitmiyor, ona sahip çıkmaya çalışmıyor, yanında olmak istemiyor. Bunları düşündürsün istedik film.

Biz filmleri izlerken arkasındaki emek sürecini

göremiyoruz. Yapım aşamasında neler yaşandı? Maddi koşullar, izinler, çekim aşamalarından bahsedebilir misiniz?

B.K: Aslında, Ölü Mevsim'i izleyen biri bu filmin bir yönetmenin ilk uzun metraj filmi olduğunu düşünmez. Filmin yapımcısı olduğumu öğrendiğimde beni korkutan şey, filmin çok fazla mekân ve oyuncu içermesiydi; bu tarafı biraz iddialıydı. Başta gözümü korkuttu tabii ama çok büyük zorluklar yaşamadık. Biz, pek çok aşamasında mekân baktık ve birlikte bulmaya çalıştık. Bürokratik süreci beraber deneyimlemeye çalıştık. Cast süreci keza öyle ve senaryo da çok iyi olduğu için bu süreçler çok engibeli değildi. Finansman konusunda şöyle söyleyebilirim: Bağımsız film yapmak her anlamda zor bir şey. Film yapmak maliyetli ve kalabalık bir iş. Herkese hak ettiği zamanı ve ücreti vermek istiyorsun. Daha rahat bir şekilde çekmek isterdik fakat bağımsız filmin kaderi böyle oluyor.

Bu yıl yarışmadaki tüm filmleri izlememek de izlediğimiz filmlerde kardeşlik teması üzerine pek çok yapım vardı. Sizin filminizde de bu mevcut. Belki toplumsal bilinçaltımızda bu kadar ayrılmış bir toplumun yansımaları filmlerde açığa çıkıyor diye bir yorum yapabiliriz. Siz konu hakkında neler düşünüyorsunuz?

D.A: Biz daha öncesinde oturup böyle bir ortak karar almadık tabii. Aynı coğrafyada aynı toplumda yaşıyoruz. Maneviyat anlamında benzer ortaklık kurmak iyi hissettiren bir şey. Haliyle tematik bir benzerlik vardır doğrudur. Ama bu nasıl çıktı hangi olayı tetikledi de çıktı, bel

ki ön seçici kurula bakmak lazım onlar da öyle bir güdü olabilir sonuçta onlarca film başvuru yapıyor.

B.K: Kesinlikle bir tematik ortaklık var “Bildğin Gibi Değil” ile “Gecenin Kıyısında”, ama bu son birkaç yıldır tamamının içinde gezinen bir şey. “Kelebekler”, “Kız Kardeşler” ve hatta Ömür Atay’ın “Kardeşler” filmi buna eklenebilir. Dolayısıyla, bu son beş-on yılın içerisinde sinemada gezinen bir tema belli ki, üzerine konuşmak gerekir.

Bu sene 31.si düzenlenen Ulusal Adana Altın Koza Film Festivali hakkında neler düşünüyorsunuz? Burada hem bir izleyici hem de bir yönetmen ve yapımcı olarak bulunmak size neler hissettiriyor?

D.A: Festivale daha önce kısa filmimle de katılmıştım. Şimdi ise ilk uzun metrajımla katıldım. Haliyle Adana’da olmak her zaman güzel; sinema şehrine dönüşüyor. Bu sene de yine başka filmlerin ekipleriyle ve yönetmen arkadaşlarla tanışma fırsatı bulduk. Keyifsiz festival yok aslında ama Adana kendi ulusal kategorisinde lider diyebilirim. Umarım globalde de ulusalda olduğu gibi büyür ve tanır. Dünyada Türkiye’ye bakınca Adana’nın öne çıkmasını isterim açıkçası.

B.K: Çok güzel bir şey bu bence; seyircinin ilgisi de çok yüksek. Kendi filmimizin galasında da diğer filmlerin galasında da büyük bir kuyruk oluşuyor. Bu çok mutluluk verici. Seyirciyi ücretsiz olarak filmlerle buluşturma kararı ise muazzam. Hem ülke sinemasından hem dünya sinemasından bir seçkiye ulaşma imkânı oluyor. Seyirci de çok güzel karşılıyor filmleri; salonda olsun, soru-cevap kısmında olsun, her anlamda güzeldi ve burada olmaktan çok mutluluk duyduk.

En İyi Erkek Oyuncu ödülünü alan Erdem Şenocak uzun yıllardır imrenerek izlediğimiz bir oyuncu. Yaptığı konuşmada da aslında bu ödülü sinemanın tüm paydaşlarının ona kattığı birikimler sayesinde aldığını belirtti. Sinemanın yeni paydaşları olmaya aday olan sinema alanındaki öğrencilerin de bu birikimleri edinecekleri yollara dair ipuçlarınızı, tavsiyelerinizi var mı?

B.K: Erdem’in ödül konuşması sinema alanında son yıllarda duyduğum en etkileyici ve en iyi konuşmaydı. Film üretiminden sinema yazırlığına uzanan geniş bir yelpazede sinemanın tüm bileşenlerini takdir eden böylesine kapsayıcı bir konuşmayı duymak bence o akşam törende bulunan ya da töreni ekranları başında takip eden herkese iyi geldi. Yaptığımız işin bir ekip işi olduğunu, rekabet etmenin beyhudeliğini ve buna karşın sinemayı gerçekten sevmenin asıl önem taşıyan gerçek olduğunu hatırladık. Ayrıca, Erdem’in konuşması sayesinde hepimiz içimizde eser miktarda Ahmet Rifat Şungar olduğunun da farkına varmış olduk.

D.A: Erdem’in konuşmasındaki o birleştirici, bütünleştirici tavırdan yola çıkarak öğrencilere tavsiyem belki şu olabilir. Birlikte yola çıkabileceğiniz, iş yapmaktan, paylaşmaktan keyif alabileceğiniz ekip arkadaşlarınızı, dostlarınızı bulun. Onlarla yola çıkın ve üretiminizin temel amacını asla unutmayın. Bu amacın sadece ve sadece bir filmin uzun yolculuğu; bir film üretmenin keyfi, neşesi olduğunu aklınızdan

Arel Medya ekibi ve Ölü Mevsim filmi yapımcısı Burak Kaplan ve yönetmeni Doğuş Algün

çıkarmayın. Rekabetler içinde boğulmaktan, festival ya da ödül motivasyonlarının sizde yaratacağı ağırlıktan kaçınmaya çalışın. Çünkü önemli olan film izlemek, filmler hakkında iyi yazılar okumak, onlar hakkında konuşmak ve eğer böyle bir arzumuz varsa da filmler yapmak.

Bize son olarak neler söylemek istersiniz, geleceğe dair başka bir film projeniz var mı?

B.K: Aslında üzerine konuştuğumuz bir proje vardı onun üzerine çalışıyor Doğuş, fakat o bir süre sonra heyecanlandırmadı bizi. Sonra üzerine yeni bir hikâye fikri doğdu ve bunun üzerine daha heyecanlı konuşmaya başladık ve Doğuş onu kaleme aldı. Bunun üzerine çalışmaya başladık açıkçası ama ne zaman sette oluruz bunu kestirmek güç.

En İyi Kadın Oyuncu ödülü açıklandığı sırada Funda’nın adını duyduğumuz anda hepimiz çok sevindik elbette. Fakat, tabii Funda sahnede ödülünü alırken Mehmet Aslantuğ’un elindeki zarfı gördüğü anda mutluluğunu saklayamadı ve o anda hepimiz diğer ödülün de Ece’ye geleceğini anladık.

Burak Kaplan ve Doğuş Algün

“Bizim derdimiz iyi bir film yapmak ve insanlara ulaştırabilmek”

Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde Hêvî (Umut) isimli uzun metraj filmiyle yarışan yönetmen Orhan İnce ve oyuncu Ömer Akalın Arel Medya'nın sorularını yanıtladı. İnce, Adana'nın seyirci kitlesinin müthiş olduğunu belirtirken Akalın ise ilk oyunculuk deneyimiyle kazandığı Umut Veren Genç Erkek Oyuncu ödülünün mutluluğunu yaşadığını ifade etti.

Ahmet Enes Gökcan
Gökalp Çiççi
Yunus Emre Ustaoglu

'Hêvi' filmi yönetmeni
Orhan İnce ve Arel Medya ekibi

Bu yıl 31'incisi düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde Hêvî (Umut) isimli uzun metraj filmiyle yarışan yönetmen Orhan İnce, festivalin medya sponsoru olan Arel Medya'nın sorularını cevapladı. Film, Mustafa ve oğlu Çeto'nun hayvan ticaretiyle uğraşıp dolandırılma sürecini ve Çeto'nun kardeşi Zeyno'nun kendisine annesinden yadigar kalan kuzuyla kurduğu bağı merkezine alıyor. Derdinin iyi bir film yapmak ve insanlara ulaştırabilmek olduğunu ifade eden İnce, Adana'da müthiş bir seyirci kitlesi olduğunu belirtti. Filmde Çeto'yu canlandıran ve Umut Veren Genç Erkek Oyuncu ödülünü kazanan Ömer Akalın ise mutluluğunu, “İlk filmim, ilk festivalim ve ilk ödülüm yani her şey benim için çok ilkti ve bu durum oyunculuğuma olan inancımı çok pekiştirdi” ifadeleriyle aktardı.

Merhaba biraz kendinizden bahsedebilir misiniz?

Ben Orhan İnce. Umut filminin yönetmeniyim. Marmara Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema bölümüne 2006 yılında girdim. Daha sonra yine Marmara Üniversitesi'nde Radyo, Televizyon ve Sinema bölümünde Yüksek Lisans yaptım. Bugüne kadar 3 tane kısa film çektim. Ali Ata Bak, Âdem Başaran ve Buğdaylar Dökülürken olmak üzere. Bu benim ilk uzun metraj filmim. Ve bu film ile Adana Altın Koza'dayım şu an. Umarım ilerde de daha güzel projelerle tekrar bir araya geleceğiz inşallah.

İlk filminiz Altın Koza Film Festivalinde yarışıyor. Peki bu filmin fikri nasıl gelişti?

Fikir benim dayımın başından geçen bir olaya dayanıyor. Dayım 20 sene önce hayvan alım satım işi yapıyordu ve çok güvendiği biri tarafından dolandırıldı. Dayım dolandırıldıktan sonra her şeyini kaybetti, büyük bir yıkım yaşadı ve yeniden umuda sarılması benim bu hikâyeyi hayata geçirmem için önemli bir sebep oldu.

Yapım süreci nasıl gelişti?

2016 yılında Köprüde Buluşmalar Film Geliştirme Atölyesi'ne seçildi proje. Resmi olarak öyle başladık sonra Antalya, Boğaziçi,

Malatya ve yurtdışında birkaç film geliştirme marketine katıldı. 2018 yılında bakanlıktan İlk Filmini Çekecek Yönetmen desteğini kazandı. 2019 yılında TRT 12 Punto Senaryo yarışmasında ön alım ödülü aldı. Aslında biz o yıl çekime başlayacaktık ama ertelemek zorunda kaldık. Bir yıl erteleyince Covid-19 çıktı, Covid-19'dan dolayı biz maalesef iki yıl zaman kaybettik. Ardından 2021 yılında filmin çekimlerini gerçekleştirdik daha sonra ekonomik kriz hemen ardından deprem derken ben Diyarbakır'da yaşadığım için her şey üst üste geldi. Sekiz yıl sonra filmi tamamlayıp bugüne geldik.

Filminizi Türkiye'nin en prestijli film festivallerinden birinde gösterimde olması size nasıl hissettiriyor?

Burası çok güzel. Ben ilk defa Adana Altın Koza Film Festivali'ne katılıyorum. Müthiş bir seyirci kitlesi var. Bizim filmde o kocaman salon tıklım tıklımdı. Soru cevap kısmı da çok güzel geçti. Bizim derdimiz iyi bir film yapmak ve insanlara ulaştırabilmek. Buranın da bu amacımıza uygun, güzel bir kitlesi var o yüzden mutluyum. Filmim ilk defa burada insanlarla da buluştuğu içinde mutluyum.

Kürtçe bir film çektiniz nasıl tepkiler bekliyordunuz sizi şaşırtan tepkiler oldu mu? Cesur bir şey bizce Kürtçe bir film çekmek. Neler düşündünüz? Neler hissettiniz?

Bu benim dayımın hikayesi olduğu için ve bizim oralarda geçtiği için dilinin Kürtçe olması en doğrusuydu. Tabii ki Kürtçe film yapmanın zorluğu da var ve hepsini yaşadım. Oyuncu bulma konusunda, ekip oluşturma, ekibi oraya getirme, çekim yaptık ama yerler zor yerler, coğrafya olarak bir sürü sıkıntı, sorun oldu. Fiziksel koşulların çok rahat olmadığı alanlarda çekim yaptık. Bingöl'ün ilçesi Yeniya taraflarında bir mezrada çektik. Orası koşulları açısından dar ve 1800 metre rakımında yüksek bir alandı. Mesela bir yağmur yağdı o yağmur bize çekimde 3 gün kaybettirdi. Bu tarz sıkıntılar yaşadık ama filmin dilinin Kürtçe olması gerekiyordu. Çünkü ben şuna inanıyorum; eğer evrensele ulaşacaksam kendi yerelimden, kendi dilimden ulaşayım.

Ben ilk defa Adana Altın Koza Film Festivali'ne katılıyorum. Müthiş bir seyirci kitlesi var. Bizim filmde o kocaman salon tıklım tıklımdı. Bizim derdimiz iyi bir film yapmak ve insanlara ulaştırabilmek.

İnsanlar mesela Japon, Japonca film çekiyor onun gibi bir şey olmasını istedim yani. Bende kendi hikayemi anlattığım için öyle olmasını istedim ve daha samimi olduğumu düşünüyorum. İnsanlarda da o anlamda bir tepki olmadı.

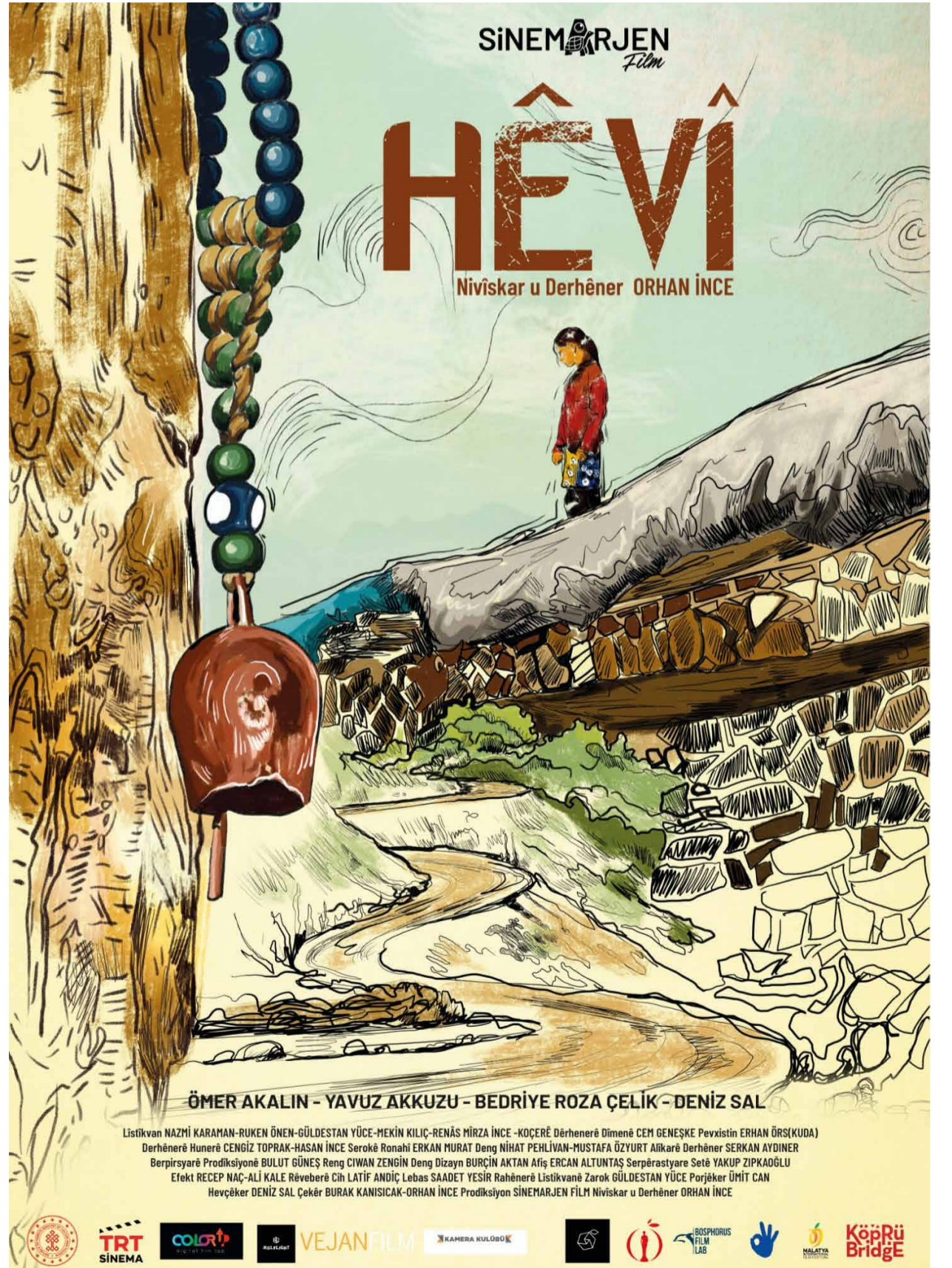
Güzel tepkilerle mi dâhil oldular yani?

Evet. Yani genelde zaten bende olsam içine bakarım o sanatsal kısmı nedir ona bakarım ama şu ana kadar o anlamda bir sıkıntı yaşamadım.

Umut filminde filmin adındaki gibi umut hikâyesi anlatıyor demişsiniz. Filme dair bize daha fazla neler söyleyebilirsiniz? Kendinizden bir parça da taşıdığınızı söylediniz.

Baş roldeki Çeto'dan bahsedebilirsiniz; onun utangaç aşkıdan mesela... Bu filmdeki temel güdünüz neydi?

Ben küçük bir aile üzerinden insanlığın kadim temalarından olan umudu anlatmaya çalıştım. Film aslında biraz da sıradan olan insanı odağına alıp anlamaya ve anlatmaya çalışan bir film. Umut benim için değerli bir şey. Yani hikâyenin de finalini anlatmayayım da :) Hikâyenin finalinin o şekilde olması kıymetli çünkü hepimiz kötü zamanlardan geçiyoruz. Hani düşünün çok karanlık bir yerdesiniz, hiçbir ışık yok sürekli bir yere savruluyorsunuz ama küçücük bir ışık sizi istediğiniz yere götürüyor. Bizim filmimiz de onu anlatıyor. O küçük ışığı anlatıyor. Zor zamanlardan geçiyoruz ve o ışığı göremezsek yaşamak da zor

ÖMER AKALIN - YAVUZ AKKUZU - BEDRİYE ROZA ÇELİK - DENİZ SAL

Listikvan NAZMİ KARAMAN-RUKEN ÖNEN-GÜLDESTAN YÜCE-MEKİN KILIÇ-RENÂS MİRZA İNCE -KOÇERÊ Derhenerê Dimenê CEM GENEŞKE Pevxistin ERHAN ÖRS(KUDA) Derhenerê Hunerê CENGİZ TOPRAK-HASAN İNCE Serokê Ronahî ERKAN MURAT Deng NİHAT PEHLİVAN-MUSTAFA ÖZYURT Aîkarê Derhêner SERKAN AYDINER Berpirsyarê Prodiksiyonê BULUT GÜNEŞ Reng CIWAN ZENGİN Deng Dizayn BURÇİN AKTAN Afiş ERCAN ALTUNTAŞ Serpêrasyare Setê YAKUP ZİPKAOĞLU Efeke REÇEP NAÇ-ALİ KALE Rêveberê Cih LATİF ANDIÇ Lebas SAADET YESİR Rahenerê Listikvanê Zarok GÜLDESTAN YÜCE Porjeker ÜMİT CAN Hevçêker DENİZ SAL Çêker BURAK KANISICAK-ORHAN İNCE Prodiksiyon SİNEMARJEN FİLM Nivîskar u Derhêner ORHAN İNCE

Yönetmen Orhan İnce

gelir insana bir şekilde mücadele edip bir şekilde o işi gitmemiz gerekir.

Filmin daha ilk aşamalarında kafanızda kurduğunuz haliyle şimdi gösterimde olan arasında farklılık var mı?

Aslında senaryo anlamında en başından beri tasarladığım hikâyeyle aynı çünkü en baştan itibaren öyle planladım ama tabii ki zaman içinde film uzadı. Çekim yaparken kurgu aşamasında bazı şeyler değişti ama o değişiklikler filme olumlu anlamında yansdı. Ben çok memnunum çektiğim filmde ve güzel bir iş olduğuna inanıyorum. Verdiği duygu benim için her şeyden önemli, tabii ki eksikleri de olacaktır. Herkes beğenmek zorunda değil ama önemli olan samimi bir şekilde o hikâyeyi anlatmak. Benim kısa filmlerim de öyle olduğu için, bu projede de öyle olduğuna inanıyorum. Benim için önemli bir proje, ilk projem. İlk filmim. Bundan sonra her seferinde üstüne koyup çalışmaya devam edeceğim.

Bu sene 31'inci düzenlenen Adana Altın Koza Film Festivali hakkında ne düşünüyorsunuz?

Adana Altın Koza bizim ustalardan sayılan Yılmaz Güney, Atif Yılmaz'ın ve başka birçok sanatçının, değer verdiğimiz bir sürü insanın sinemanın bugüne gelmesine katkı sağlayan bir sürü insanın geçtiği bir yol. Biz de bu yoldan bugün geçiyoruz. Yarın da belki başka arkadaşlarımız, kardeşlerimiz geçecek. Bu kültürün daha da güçlenerek ilerlemesini ve daha uzun yıllar yaşamasını diliyorum.

Kürtçe film yapmanın zorluğu da var ve hepsini yaşadım. Oyuncu bulma konusunda, ekip oluşturma, ekibi oraya getirme, çekim yaptık ama yerler zor yerler, coğrafya olarak bir sürü sıkıntı, sorun oldu. Fiziksel koşulların çok rahat olmadığı alanlarda çekim yaptık. Sıkıntılar yaşadık ama filmin dilinin Kürtçe olması gerekiyordu. Çünkü ben şuna inanıyorum; eğer evrensele ulaşacaksam kendi yerelimden, kendi dilimden ulaşayım.

'Hêvi' filmi çekim aşaması

Son olarak bize ne söylemek istersiniz geleceğe dair yeni bir projeniz başladığımız düşünüyoruz var mıdır?

Aslında ikinci uzun metrajım hazır onun için artık biraz daha bu filmle vedalaşıp, gösterim sürecini başlatıp onun için çalışmaya başlayacağım. M2 Film Lab Senaryo Geliştirme Atölyesi'ne seçildi 2 yıl önce. Bu sene de bakanlığımızdan Senaryo Geliştirme Desteği aldık. Önümüzdeki aylarda da bakanlığımıza yapım olarak başvuracağız. Umarım destek çıkar filmimizi rahat bir şekilde çekeriz ve tekrar buralara geliriz.

Festivalde Umut Veren Genç Erkek Oyuncu Ödülü'nü kazanan Ömer Akalın'a sorduk: Festivalde, Umut Veren Genç Erkek Oyuncu Ödülü'nü almış bir oyuncu olarak festival, film ve aldığınız ödül hakkındaki görüşlerinizi bize aktarabilir misin?

Ömer Akalın: Bütün filmleri izledim ve hepsi de birbirinden güzeldi. Filmlerin kalitesi ve

oyunculuklar çok profesyoneldi. Ödül gecesi her şeye hazırlıklı gittim tabii ama açıkçası kendimi izlediğim için olsa gerek, benden daha iyi oyunculuklar gördüm. Günün sonunda filmimiz için ödül alabilmek, ekipçe hepimizi çok mutlu etti. İlk filmim, ilk festivalim ve ilk ödülüm yani her şey benim için çok ilkti ve bu durum oyunculuşuma olan inancımı çok pekiştirdi. Oyunculuk demişken Orhan Hoca'dan bahsetmeden geçmek olmaz. Çünkü ortada 2 yıllık bir eğitim var. Orhan Hoca'yla neredeyse bütün sahneleri tek tek çalıştık. Her gün bir sahnemi audition şeklinde gönderirdim ve çalışırdık, bu durum ödül için çok etkili oldu. Diğer oyuncularımızın da çok güzel performans gösterdiklerini düşünüyorum. Çekim esnasında özellikle babamı oynayan Yavuz Akkuzu'dan ve Nazmi Karaman'dan çok şey öğrendim. Buradan tekrardan Orhan Hoca'ya, Burak Kanısıcak'a ve bütün ekibe çok teşekkür ederim.

“Bir yönetmenin temel motivasyonu, derdini izleyici ile paylaşmasıdır”

Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Adana Kısa Film Yarışması finalistlerinden Bize En Uzak Hayat filminin yönetmeni Mert Kartal’la söyleştik. Kartal’a göre bir yönetmenin en temel motivasyonu, derdini izleyiciyle paylaşmak.

■ Ahmet Enes Gökcan - Gökalp Çifçi

✎ Yunus Emre Ustaoglu

Bu yıl 31’inci düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali’nin Adana Kısa Film Yarışması’nda, Bize En Uzak Hayat filmiyle finalist olma başarısı gösteren yönetmen Mert Kartal, festivalin medya sponsoru Arel Medya’ya konuştu. Film, babasının vefatı nedeniyle İstanbul’dan memleketi Adana’ya dönen Mustafa’nın ailesiyle yüzleşme sürecini anlatmaktadır. Yönetmenin temel motivasyonunun derdini izleyiciyle paylaşmak olduğunu ifade eden Kartal, Bize En Uzak Hayat’ın da kendi derdini sinema yoluyla aktardığını belirtti.

Filminiz 31’inci Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali’nde yarışıyor, fikir nasıl oluştu süreç nasıl ilerledi?

Kısaca kendimden bahsedeyim, ismim Mert Kartal, İstanbul Üniversitesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümü mezunuyum.

Ben bu filmle ilgili daima şunu söylüyorum: Bu film aslında benim derdimi anlatıyor ve kendi derdini anlatmak için çıktığım bu yolculukta sinema yoluyla izleyiciyle buluşturabildim.

Filmin adı Bize En Uzak Hayat Adana Kısa Film Yarışması’nda yarışıyor bu yıl. Filmin konusundan bahsedecek olursak, bu benim birçok filmimin son filmi aslında. Bundan önceki çoğu filmim, birkaç cümleyle anlatabileceğim filmlerdi. Fakat “Bu film ne anlatıyor?” sorusuna, benim derdimi anlatıyor diyorum, aslında tam da öyle bir film. Filmin çıkış hikâyesi 2022 yılında başladı. 2022 yılında senaryo sürecine başladım daha sonra bir destek aldım ve 2023 yılında çekimlerine başladım. 2024 yılında da kurgu süreci bitti. Aslında çok uzun bir dönemi kapsayan bir film oldu. Doğma büyüme Adanalı biri olarak benim çocukluk hayalim bir gün Altın Koza’da yarışmaktı ve bu yıl filmime nasib oldu. Aklımda hep bu vardı: Adana Altın Koza’ya film yollama fikri. Aynı zamanda da finale kaldı filmim, bunun için de çok mutluyum.

Filminizin Türkiye’nin en prestijli film festivallerinden birinde yarışıyor olması size nasıl hissettiriyor?

Adana’da doğup büyüüp sinemayla ilgilenen her insanın hayali bir noktada Adana Altın Koza’da yer almaktır. Aslında benim de en büyük hayalim Adana Altın Koza’da yer almaktı ve bu yıl bu filmimle bunu gerçekleştirdim. Bu konuda çok mutluyum.

Filmin daha ilk aşamalarında zihninizde kurduğunuz proje ile şu an gösterimde olan filmle arasında ne gibi farklılıklar var, aklınızdakini tamamen gerçeğe döküldünüz mü? Bu süreçte nasıl zorluklarla karşılaştınız?

Zorluk konusunda kısa filmcilerin söylemekten çekinmediği birinci temel konu, maddi sorunlar. Ben de filmimi ilk çekmeye karar verdiğim süreçte tabii ki bir fon arayışına başladım. Küçük bir meblağla bakanlığın desteklediği bir platformlardan olan TÜRSAK’tan bir destek aldım. Bu olay doğal olarak filme başlama motivasyonumu oluşturdu. Sonrasında tabii kendi maddi kaynaklarımla filmi bitirdim. Aslında bu süreç beni maddi anlamda çok zorladı. Hikâyeyi ilk elime aldığım günden filmin gösteriminin olduğu güne kadar olan süreçte

çok yıprandım, çok yoruldum. Fakat filmim izleyiciyle buluştuğu ve izleyiciyle bir söyleşi yaptığımız zaman, anlatmak istediğim hikâyeyi izleyiciyle buluşturduğumu anladığım an insan ister istemez tüm zorlukları bir noktada unutmuş oluyor. Bu durum da insanı çok mutlu ediyor. “Filmimi nasıl yapmak istedim, nasıl oldu?” konusuyla alakalı çok kısa şuna değineceğim: Kısa filmcilerin büyük sorunlarından biri de şu, kısa sürede hikâyesini anlatmak. Ben bu konuda daima zorlanan bir insanım. Daima daha çok şey anlatmaya çalışan ama bunu 20 dakikaya sığdırmak zorunda kalan bir insanım. Bu beni çok zorladı. Bu yüzden filminden çıkardığım sahneler oldu. Çok sevdiğim ama kullanmadığım sahneler oldu. Bu da aslında her yönetmenin kendi çocuğu gibi beslediği filmi böyle kırpma zorunda kalması en çok zorlayan şeylerden birisi. Maalesef benim de başıma geldi.

Peki, filmi çekmekteki temel güdünüz neydi?

Filmi çekmekteki temel güdüm hikâyeyi anlatmaktı aslında. Tabii ki sinemacı olduğum için ilk yolum film yaparak anlatmak oldu. Eğer film olarak yapmasaydım yazardım, edebiyat yoluyla anlatırdım. Fakat bir şekilde hikâyemi insanlarla buluştururdum ki zaten kısa metraj, uzun metraj fark etmeksizin bir yönetmenin zaten temel motivasyonu; anlatmak istediğini, derdini izleyici ve okuyucuyla paylaşması ve de onlarla bir araya getirebilmesidir. Ben bu filmle ilgili daima şunu söylüyorum: Bu film aslında benim derdimi anlatıyor ve kendi derdimi anlatmak için çıktığım bu yolculukta sinema yoluyla izleyiciyle buluşturabildim.

Biz filmleri izlerken arkasındaki emek sürecini göremiyoruz arkasındaki yapım aşamasında neler yaşandı? Maddi koşullardan bahsettiniz, izinler ve çekim aşamalarından bahsedebilir misiniz?

Şöyle ki filmin çekim aşamaları konusunda en büyük iki zorluğumuz var: Birincisi, maddi zorluklar; ikincisiyse kısa sürede çok şey anlatmak. Küçük bir meblağla başladığım bu yolculukta kendi imkanlarımı kullanarak

filmi başarıyla bitirdim. Filmin iki ayağı var, İstanbul ayağı ve de Adana ayağı. İlk başta İstanbul ayağını çektik ve sonrasında Adana'ya geldik. Birçok sahneyi Adana'da çektik. Filmin genel hikâyesi Adana'da geçiyordu ve filmi Adana'da bitirdik. Ama bazı olumsuz durumlar da oluyordu tabii. Örnek vermek gerekirse, biz Adana'ya 5 günlük bir çekim süreci koyduk. Filmin bir sahnesi olmadığı zaman direkt diğer gün sıradaki sahneyi çekmek zorundayız çünkü kısıtlı bir zamanımız var ve ona göre hareket etmek durumundayız. Filmin çekimleri aslında geçen yıl Kasım ayında bitti fakat Ocak ayında kurgusu bittiği zaman, içime sinmeyen bir sahne olduğunu fark ettim. Ve bu sahne Adana'da çektiğimiz bir sahneydi. Yani ya yeniden gidip Adana'da çekmem lazımdı ya da o sahneyi çıkarmam lazımdı. Benim için de çok önemli bir sahne olduğu için o sahneyi yeniden çekmek istedim, aradan 7 ay geçtikten sonra İstanbul'da bir platoda sanki Adana sahnesiymiş gibi o sahneyi yeniden çektik. Tabii ki yeniden bir sahne çekmek; ek masraflar, yeniden bütün ekibi toplama süreçlerini de bir arada getiriyor. Burada da şöyle bir sorun oldu, benim için filmi hesapladığım bütçeyle bitirdikten sonra yeniden ek bir sahne ve yeniden ek bir bütçe çıkmış oldu. Bu da beni aslında en çok zorlayan şeylerden birisidi. Fakat filmde olmasını istediğim ve filmde olması bana bir zorunluluk gibi geldiği için çekmek istiyordum. Adana Altın Koza'ya yetiştirmem için de acele etmem gerekiyordu. O yüzden post-produksiyon aşamasını da en masrafsız ve en hızlı şekilde bitirmeye çalıştım ama günün sonunda bu kadar zorluğa rağmen filmimi bitirdiğim için çok mutluyum.

Sona doğru yaklaşıyoruz, bu sene 31'inci düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali hakkında neler düşünüyorsunuz? Hem bir izleyici hem de bir yönetmen/yapımcı olarak bulunmak ne hissettiriyor?

Şöyle ki, Adana Altın Koza daima benim gönlümde Türkiye'nin en iyi ve en büyük festivali. Adana Altın Koza'nın benim gönlümde ayrı bir yeri var çünkü ben Adanalıyım, Adana'da doğup büyüyen bir insanım. Geçen yıl da katıldım, ondan önceki yıl da katıldım yani hemen hemen son 6 yıldır katılıyorum. Fakat bu yıl hem festivalin parçası olduğumdan dolayı hem de A'dan Z'ye festivali gözlediğimden ötürü bence Adana Altın Koza bir başka güzeldi. Bu yıl güzel etkinlikler, söyleşiler ve çok güzel bir seçki vardı. Hem uzun metrajda hem uluslararası kısımlarda hem de Adana kısımlarında... Belgesellerde çok güzel filmler geldi bu yıl Adana'ya. Bu da aslında gelecek yıllarda Adana'nın kendi yapısına çok katkı sağlayacak. Dediğim gibi, bu yıl Adana Altın Koza'nın seçkisi çok güzel ve çok zengindi. Belki de bu yıl çekilmiş en iyi filmler Adana'daydı. Bu da önümüzdeki yıllarda Adana Altın Koza'nın yapısının aslında Türkiye'nin en iyi festivali olma yolunda adım adım ilerlediğini gösteriyor. Benim hem Adanalı olduğumdan dolayı hem de Altın Koza'yı çok sevdiğimden dolayı yapacağım her projeyi, çekeceğim her filmi aslında Adana Altın Koza'da sunmak

'Bize En Uzak Hayat' filmi ekibi

Adana Altın Koza daima benim gönlümde Türkiye'nin en iyi ve en büyük festivali. Adana Altın Koza'nın benim gönlümde ayrı bir yeri var çünkü ben Adanalıyım, Adana'da doğup büyüyen bir insanım. Geçen yıl da katıldım, ondan önceki yıl da katıldım yani hemen hemen son 6 yıldır katılıyorum. Fakat bu yıl hem festivalin parçası olduğumdan dolayı hem de A'dan Z'ye festivali gözlediğimden ötürü bence Adana Altın Koza bir başka güzeldi. Bu yıl güzel etkinlikler, söyleşiler ve çok güzel bir seçki vardı. Hem uzun metrajda hem uluslararası kısımlarda hem de Adana kısımlarında... Belgesellerde çok güzel filmler geldi bu yıl Adana'ya. Bu da aslında gelecek yıllarda Adana'nın kendi yapısına çok katkı sağlayacak.

istiyorum. Bu yüzden Adana Altın Koza benim için çok kıymetli.

Bize son olarak neler söylemek istersiniz, geleceğe dair başka projeleriniz var mı?

Dediğim gibi birçok filmimin son filmiydi aslında ama çekmiş olduğum son film olmayacak. Elbette ilerleyen süreçte yapmak istediğim ve zihnimde bitirdiğim çok güzel projeler var. Bunun özelinde uzun metraj belgesel projemiz var yakında başlayacağız. Fakat ben ilerleyen süreçte ilk uzun

metraj filmimi Adana'da çekmek istiyorum. Ama bunun özelinde bir Adana hikâyesi anlatmak istiyorum. Çok sevdiğim bir söz var: "İnsan en iyi bildiği şeyi anlatmalı." diye. Yani ben de en iyi bildiğim şeyi, Adana'yı anlatmak istiyorum. Adana hikâyelerini izleyicilerle buluşturmak istiyorum. O yüzden ilerleyen süreçteki hikâyelerim de anlatmak istediğim projeler de Adana'yla ilgili olacak. Onlar da Adana Altın Koza'da olacak diye umuyorum.

“Altın Koza’ya ilk gelişimizdi ancak son gelişimiz olmayacak”

Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Adana Kısa Film Yarışması finalistlerinden olan Portakal Çiçeği ve Salsa filminin yönetmeni Muhammet Fatih Taş, Arel Medya’nın sorularını yanıtladı. Taş, Altın Koza’ya ilk kez geldiğini ve tekrar gelebilmek için çabalayacağını belirtti.

Ahmet Enes Gökcan - Gökalp Çiççi

Zeynep Duru Şentürk

Portakal Çiçeği ve Salsa’
film ekibi

Filminiz 31’inci Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivalinde yarışıyor, fikir nasıl oluştu süreç nasıl ilerledi?

Filme kurmaca olarak başladık ama çekim öncesinde belgesel öğeleri de eklemek istedik. Sonuçta hibrit bir proje ortaya çıktı. Ege Üniversitesi’nde başladık, sonra Adana’ya yolculuk oldu, ardından Portakal Çiçeği Festivali’nin renkli atmosferini de dahil ederek hibrit bir projeye doğru evrildi.

Filminizin Türkiye’nin en prestijli film festivallerinden birinde yarışıyor olması size nasıl hissettiriyor?

Aslında bu bizim için büyük bir gurur ve filmimizin gösterildiği ilk festival Adana Altın Koza oldu. O yönden de çok önemli bizim için. Tabii ki buradaki atmosfer çok iyi. Büyük isimleri görüyoruz hep, televizyonlarda gördüğümüz isimler bizi de heveslendiriyor. Çok güzel bir ortam var. Organizatörlere de ayrıyeten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Filmin daha ilk aşamalarında zihninizde kurduğunuz projeye şu an gösterimde olan filmle arasında ne gibi farklılıklar var? Akıldakileri tamamen gerçeğe döküldünüz mü, bu süreçte nasıl zorluklarla karşılaştınız?

Dökemedik demek istemiyorum ama çok fazla dönüştü demek istiyorum. Çünkü her projenin aslında bir noktada kaderi o oluyor. Şöyle bir şey var, çekim öncesinde bir şeyler tasarlıyorsun ama hiçbir zaman evdeki hesap çarşıya uymuyor. Aslında yönetmenlik de biraz orda devreye giriyor. Oradaki krizi ve olayı yönetebilmek... Başta dediğim gibi tamamen kurmacayla yola çıkmıştık ama daha çekim aşamasına geçmeden dedik ki, belgesel öğeleri dahil edelim buna. O yüzden zaten belliydi kriz yönetiminin çok önemli bir noktada olacağı ama çıkan işten hepimiz memnun olduk. Gerçekten çok daha canlı, oyunculuğun azaldığı... Gerçekten orada doğal karakterlerin yer alması bizim daha çok hoşumuza gitti, o yüzden önümüzdeki projeler için de ufuk açıcı bir proje oldu açıkçası. Çoğu yönetmenimiz de filmin dönüştüğünden bahsetti. Bu kaçınılmaz bir şey kesinlikle.

İzmir’den Adana’ya doğru Portakal Çiçeği Festivali’nde gösteri yapmak için yola çıkan Ege Üniversitesi Sosyal Danslar Topluluğu’nun üyesi bir grup arkadaşın yol hikâyesini ve Adana’yı deneyimleme öyküsünü anlatan Portakal Çiçeği ve Salsa filminin yönetmeni Muhammet Fatih Taş, Arel Medya’ya konuştu. Kurmaca-belgesel bir dili barındıran filmin yönetmeni Taş, 31’inci Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali’ne dair deneyimlerini paylaşırken festivalin tam bir sinematik deneyim sunduğunu ve buraya ilk gelişleri olmasının yanı sıra son gelişleri olmayacağını belirtti.

Filmi çekmekteki temel güdünüz neydi?

Aslında şehirlerarası bir proje çıkartmak istiyordum. İzmir'den başlıyoruz Adana'da sonlandırıyoruz filmimizi. Bunun için bütün ekibi arabaya toplayıp bu maceranın nelece olacağını bilemediğimiz, sonunu bizim bile ön görmediğimiz bir yolculuğa çıktık ve bütün ekipmanlarımızla kaydettik. Aslında bizim için de inanılmaz zevkli bir süreçti.

Biz filmleri izlerken arkadaki emek sürecini göremiyoruz, yapım aşamasında neler yaşadınız? Maddi koşullar, izinler, çekim aşamalarından bahsedebilir misiniz?

İsminden de anlaşılacağı üzere Portakal Çiçeği ve Salsa aslında Portakal Çiçeği Festivali ve bizim ESO Dans Topluluğumuzun (Ege Üniversitesi Sosyal Danslar Topluluğu) salsa gösterisini içeren bir projeydi bu. Okulumuzdan hem ESO Dans'ın başkanı hem Ege Üniversitesi'nin SKS (Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığı) başkanı ile tabii ki konuşulup önceden izinler alındı. Buraya geldiğimizdeyse, biraz daha gerilla yöntemiyle ilerlediği için çok telif sorunu yaşamadık veya herhangi bir izin problemi yaşamadık. Tabii ki bütün maliyet o macera boyunca bizim cebimizden çıkan şeylerdi, onlar da göz ardı edilebilir. Güzel bir ürün çıkardıktan sonra onların hiçbir önemi yok kesinlikle.

Bu sene 31'incisi düzenlenen Adana Altın Koza Film Festivali hakkında neler düşünüyorsunuz? Burada hem bir izleyici hem bir yönetmen olmak size neler hissettiriyor?

Yönetmenlik hakkında yeterince konuştuğumu düşünüyorum. İzleyiciden bahsedelim. Çok güzel filmler izledik gerçekten. Hem bizim kategorimizde hem de diğer kısa filmlerin tamamını izledim. Gerçekten çok iyi işler vardı. Hem uluslararası filmlerde hem de ulusalda animasyonlar çok iyiydi, deneyimlerde de çok iyi işler vardı. Birkaç tane de uzun metraj yakalayabildim bu zor takvimde, onları da çok beğendim gerçekten. İzleyici olarak tam bir tatmine, sinematik tatmine ulaştığımı düşünüyorum.

Son sorum çok klasik, bize son olarak neler söylemek isterseniz? Geleceğe dair projeleriniz var mı?

Bizim buraya ilk gelişimizdi ancak son gelişimiz olmayacak. En azından biz buranın peşini bırakmayacağız. Gerçekten inanılmaz bir atmosferdi, tanıştığımız kişiler gerçekten çok değerli insanlardı. Adana güzel bir şehrimiz. Buraya ikinci gelişim. İlk filmi çekmek için. Orada ayrı bir hayran kaldık buraya. Çift dikiş mevzusu oldu gerçekten. Farklı yerlerini gezme fırsatımız oldu. Güzel bir şehrimiz var. Muhtemelen seneye de görüşeceğiz.

Her projenin aslında bir noktada kaderi o oluyor. Çekim öncesinde bir şeyler tasarlıyorsun ama hiçbir zaman evdeki hesap çarşıya uymuyor.

“Türkiye’yi bu şekilde anlatabilirim diye düşündüm”

Altın Koza’da Ulusal Öğrenci Filmleri kategorisinde finalist olan Erva filminin yönetmeni Muhammed Aktaş sorularımızı yanıtladı. Hayattaki sorunlardan beslendiğini belirten Aktaş, Türkiye’nin yarısını belki bu şekilde anlatabilirim diye düşündüğünü ifade etti.

■ Ahmet Enes Gökcan - Gökcalp Çiççi

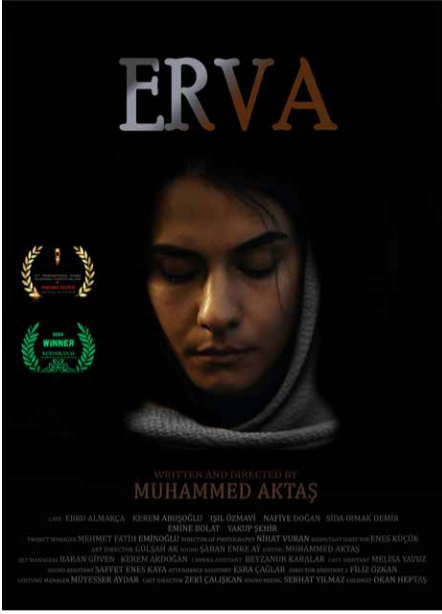
✎ Yunus Emre Ustaoglu

Bu yıl 31’inci düzenlenen Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali Ulusal Öğrenci Filmleri kategorisinde Erva filmiyle yarışan Muhammed Aktaş, festivalin medya sponsoru olan Arel Medya’nın sorularını yanıtladı. İlahiyat Fakültesi öğrencisi olan 20 yaşındaki Erva’nın birtakım dini sorgulamaların ardından yaşadığı vicdani çelişkileri ve sosyal ilişkilerinde yaşadığı çatışmaları anlatan filmin yönetmeni Aktaş, “Türkiye’de kendini kanıtlamaya, var olmaya çalışan bir sürü insan var. Başka türlü yaşamak isteyen ancak yaşadığı toplum, büyüdüğü çevre buna fırsat vermeyen birçok insan... Erva da aslında bu insanlardan bir tanesi. Ben de Türkiye’nin yarısını belki bu şekilde anlatabilirim diye düşündüm.” ifadelerini kullandı.

Merhaba, filminiz Adana Altın Koza Film Festivali’nde yarışıyor. Fikir nasıl oluştu, süreç nasıl ilerledi?

Merhaba, ben Muhammed Aktaş. Hasan Kalyoncu Üniversitesi’nde Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü öğrencisiyim. Bizim, Film Yapım ve Yönetim dersimiz var ve bu ders için bir ödev filmi çekmemiz gerekiyordu. En başta bu şekilde döneme bir film yetiştirme amacıyla yola çıktık ve tabii aklımda birkaç senaryo daha vardı. Din vicdan çatışmasıyla ilgili fikirler bana hep cazip gelmiştir. Biraz da ilgi alanım olduğu için dedim ki “Ben mutlaka böyle yeni bir şey çekmeliyim”. Çünkü eğer yazdığımız alana hâkimseniz kesinlikle daha rahat yazmaya başlıyorsunuz. Yani senaristler bu süreci çok

daha iyi anlayacaktır. Hâkim olduğunuz bir alan varken klavye başındaysanız ve teknik olarak bu yeterliliğe sahipseniz çok rahat bir şekilde akıcı yazıyorsunuzdur. Sadece geriye “Olay örgüsünü nasıl yapacağım?” düşüncesi kalıyor. Hâkim olduğum ve ülkemizi ilgilendirdiği için özellikle bu konuyu seçtim. İnsanlar tarafından ilgi çekici bir konu olunca, sende klavye başında “Acaba ne olacak?” diye bir merak içerisinde oluyorsun. Yani daha filmi çekmeden seyirciyle aynı duyguyu paylaşmaya başlıyorsunuz. Bu yüzden güzel ve benim için ilgi çekecek bir konuydu. Erva’ya da bu şekilde başladım. Tabii ki de dinle vicdan çatışmasını işleyebileceğim bir sürü konu vardı ama ben bunu bir öğrenci üzerinden vermek istedim. Çatışma olmadığı zaman bir film

ortaya çıkmayacağı için öğrenciyi bir maddi yetersizlikle de karşılaştırmak istedim. Benim de özellikle öğrenciyeye verdiğim en büyük çatışmalardan bir tanesi vicdani, diğeryse maddi kaybı yüzünden ona burs veren bir aile. Böyle düşününce artık senaryo kendi kendine çıkmış oluyor.

Filminizin Türkiye'nin en prestijli film festivallerinden birinde yarışıyor olması size ne hissettiriyor?

İlk duyduğumuzda inanmamıştık çünkü bu film benim ödev filmim olacaktı ve ödev filmi olarak çektiğiniz bir film Adana Altın Koza gibi büyük bir festivalde finalist olacaktı. "Ödev filmi olarak çektiğiniz bir film, Altın Koza gibi büyük bir festivalde finalist olacak." deselerdi inanamazdım. Tabii ki bir festivalde seçki alacağını düşüncektik ama bu şekilde olması bizi gerçekten çok mutlu etti. Ekip olarak çok sevindik, hatta danışman hocama söylediğimde çok şaşırıldı. Biri söylese kamera şakası olduğunu zannedecektim ama en başta dikkatli baktım, finalist yazıyor "Acaba yanlışlıkla mı oldu?" diye düşündüm. Daha sonra festival yönetiminden aradılar beni, öğrenci belgemi sorduklarında eşime "Aradılar, biz finalist olduk herhalde. Galiba bu sefer oluyor artık inanmamız lazım" dedim. Bizim için gerçekten çok güzel bir duyuydu.

Filmin ilk başında kurduğunuz senaryo ile şu an gösterimde olan film arasında ne gibi farklılıklar var? Aklınızdakini tamamen gerçeğe döküldünüz mü, bu süreçte nasıl zorluklarla karşılaştınız?

Bu senaryonun en zorlu tarafı ince bir çizginin var olması. Yanlış anlaşılırsa gerçekten çok yanlış anlaşılabilir, iki tarafa da çok rahat çekilecek bir konu. Normalde bir film senaryosu yazılırken çok fazla diyalog olmaz yani görselliğe çok önem veririz ama bizim böyle bir dezavantajımız vardı. Hatta ben senaryoyu arkadaşlarla ve reji ekibiyle konuşurken, toplantılar yaparken herkes hep diyalogun çok fazla olmasından şikayetçiydi. Dedim ki "Dediğinizi yapıp repliklerden kaçınıp kaldırdığım zaman seyirciyi arada bırakmayıp bir tarafa itmek zorunda kalacağız". Dediğim gibi buna çok müsait bir konusu vardı. Sonuç olarak böyle hassas olunan bir

Bu senaryonun en zorlu tarafı ince bir çizginin var olması. Yanlış anlaşılırsa gerçekten çok yanlış anlaşılabilir, iki tarafa da çok rahat çekilecek bir konu. Normalde bir film senaryosu yazılırken çok fazla diyalog olmaz yani görselliğe çok önem veririz ama bizim böyle bir dezavantajımız vardı.

konuda tabii ki biz de herhangi bir saldırıda bulunmuyoruz, zaten kötü niyetli olmadığımız anlaşılabilir diye bu senaryoya çok replik koymak zorunda kaldım. Hatta ekstra bir sahne koydum çünkü seyirci "Bak bu böyle demek ki bu bunu anlatmak istemiş" demesin. Benim için en zoru bitmiş bir senaryoyu eksiltmen gerekirken yanlış anlaşılmasını diye ekstra sahne ve replikler eklemek zorunda kalmaktı.

Filmi çekmekteki temel güdünüz neydi?

Dediğim gibi benim hâkim olduğum, ilgimi çeken bir alan ve ben Türkiye'de yaşıyorum bu durum şöyle aslında; Erva kendini kanıtlamaya çalışan bir birey ve ben bunu başka bir konu üzerinden verdim. Aslında olay vicdan değil hatta bunlardan çok uzak. Olay şu: Kendisi olmaya çalışan bir kadın var ortada ve düşündüğümüz zaman beni en çok motive eden şeylerden bir tanesi de bu. Türkiye'de kendini kanıtlamaya, var olmaya çalışan bir sürü insan var. Yani normalde belki başka bir şekilde davranmak, başka işlerde çalışmak isteyecek ama yaşadığı toplum, büyüdüğü çev-

re buna fırsat vermeyecektir. Erva da aslında bu insanlardan bir tanesi. Ben de Türkiye'nin yarısını belki bu şekilde anlatabilirim diye düşündüm.

Biz filmleri izlerken arkasındaki emek sürecini göremiyoruz, yapım aşamasında neler yaşandı? Maddi koşullar, izinler ve bu gibi aşamalardan bahsedebilir misiniz?

Bizim bütçemiz biraz düşük olduğundan dolayı çekim aşamalarımız tabii ki zor oldu. Oyuncu arayışında biraz problemler yaşadık ama neyse ki tiyatro ile ilgilendiğimden dolayı hep arkadaşlarımı oynattım. Bizim set komple arkadaş olduğumuz için normalde de beraber oturuyorduk. "Artık oyun oynamıyoruz ama film çekiyoruz" gibi düşündük. Ortam öyle bir ortam. Eğlenceli tarafları olduğu gibi zor tarafları da olacaktı. Mesela bir düzeltme olacağı zaman, bir yeri kestiğimiz zaman 15-20 defa tekrarlanan yerler oldu. Mesela orada hepsi arkadaşım olduğu için uyarı yaparken çok zorlandım. Sağ olsunlar hepsi benim için çok büyük destek ve emek verdiler. Benim için zorlayıcı şeylerden bir

tanesi de şuydu: Erva'nın bir masa sahnesi var ve bu masada iftar yemeği yenecek. Daha önce başka bir mekânda film sahneleri çekecek ve sonra yemek sahnesini çekeceğiz. Biz sahneleri çekip eve geldiğimizde saat 7'ydi. Masa sahnesiyle başladık, dekor yemeğini hazırlarken arkadaşlar masalara diziyorlardı. Bu bir iftar yemeği, suları falan dolduruyorlar bir yerde baktık set ekibi o kadar acıkmış ki dekoru yemeye başladı bu arkadaşlar. Sürekli devamlılıkta bir sorun yaşıyoruz: Bunu kim yedi? Bu çorbayı kim içti? Oyuncular da çok acıktı. Rıza karakteri var mesela, Kele Babuşoğlu kendisine buradan selamlar. Sürekli çorba içiyordu, çok doğal görüntüler de vardı. Allah var onun da hakkını yemeyeceğim ama baktık devamlılık asistanı sürekli çorba doldurmaya başlıyor, dedim "Arkadaşlar bu şekilde olmayacak bu çorbaya bir ara verelim, repliğinizi söyleyin biraz daha konu ilerlesin dekoru yemeye öyle devam edebilirsiniz". Bayağı bu şekilde problem de yaşadık, çok zorlu bir süreçti bizim için son set gece saat 5'te bitti.

İftar saatinde annenin ve kızının başı örtülüydü. Normalde ev ortamında ve mahrem birisi yoksa bildiğimiz kadariyle başı açık olur. Bunun amacı aslında muhafazakâr bir aile ortamını göstermek miydi ya da neye dayanarak öyle bir sahne var?

Şimdi biz bir sinema filmi çekiyoruz, bunu seyirciye göstermek lazım ama benim de ailem muhafazakâr ve bizde iftar sofralarında benim annemin başı hep kapalıdır yani o durum bir sıkıntı olmuyor, aslında evin içinde de bu şekilde gezilebiliyor. Bir de şöyle bir durum vardır, belki bilinir: Bir yerden misa-

Benim hâkim olduğum, ilgimi çeken bir alan ve ben Türkiye'de yaşıyorum bu durum şöyle aslında; Erva kendini kanıtlamaya çalışan bir birey ve ben bunu başka bir konu üzerinden verdim. Aslında olay vicdan değil hatta bunlardan çok uzak. Olay şu: Kendisi olmaya çalışan bir kadın var ortada ve düşündüğümüz zaman beni en çok motive eden şeylerden bir tanesi de bu. Türkiye'de kendini kanıtlamaya, var olmaya çalışan bir sürü insan var.

fir geliyorsa kadın erkek hiç fark etmez; ev bireyleri eğer normalde başörtülüyse, başını örtüyor. Bir de gelen kişi başörtülü ise şöyle absürt bir durum oluyor: Erva geliyor, onun başörtülü bir şekilde geleceğini bekleyeceklerdir ama bu sefer ev bireyleri rahat, onlar açıyor ama sen tak sen yabancıysın gibi bir durum da olabilirdi. Ama dediğim gibi benim annem de evin içinde çoğu zaman başörtüsüyle geziyor ve bu bir iftar yemeği sonuçta bir dini ritüel, ibadet bundan dolayı aslında biraz da.

Bu sene 31'incisi düzenlenen Adana Altın Koza Film Festivali hakkında ne düşünüyorsunuz? Burada hem izleyici hem yönetmen olarak bulunmak size neler hissettiriyor?

Şimdi sinemaya daha yeni başlayan, bu işin daha başında olan bir insan için bence buranın en güzel tarafı insanları tanımak ve şöyle düşünüyoruz: Sanıyoruz ki, fakültede filmi bir ben çekiyorum, bir arkadaş çekiyor ama buraya geldiğimizde bir sürü kişi bu işle uğraşiyor, buna emek sarf eden ve buna hayatını adanmış bir sürü insan var. Bu özellikle sinemaya yeni başlayan benim için iyi bir motivasyon kaynağı. Çünkü ben buraya geldiğimde şunu demiyorum "Yani orada dünya belki benim için dönüyor olabilir ama buraya geldiğim zaman birçok sinemacı arkadaşım var, onlarla tanışıyorum, onların filmlerini izliyorum yani insanlar neler neler yapmış, neler düşünmüş" diyorum, bu açıdan çok güzel oluyor. Kendinizin sinemada nerede olduğunu görebileceğiniz yerlerden bir tanesi burası. O yüzden çok büyük bir imkân benim için. Ben kendi filmime bakıyorum, arkadaş-

ların filmlerini izliyorum. O zaman diyorum ki "Benim filmim burada" ya da "Bir sinemacı olarak işin şurasındayım ve şuraya kadar gitmem lazım" veya "Aslında sinemaya dair gözden kaçırdıklarımı fark etmek açısından çok muazzam bir yer".

Tam bir konum belirleme yeri aslında.

Tabii ki, ben şu an konumumu belirliyorum. Neyim ben aslında şu an, sinemanın neresindeyim? Onu göreceğim ve Antep'e geri döneceğim, çalışmalarımı da buna göre devam ettireceğim.

Bize son olarak neler söylemek istersiniz? Geleceğe dair bir film projeniz var mı?

Ben son sınıf öğrencisiyim, bir bitirme projesi olacak. Herkese şunu söylemek istiyorum: Ben şu ana kadar hep kendimle yarıştım. Bu bir yarışma ve burada filmi dereceye girsin ya da girmesin, bütün arkadaşların kendisini kendisi ile kıyaslamasını isterim. Ben geçen sene bir film çektim çok da böyle bir şey olmadı ama yakın zamanda çektiğim bir film finalist oldu. Ben şunu düşünüyorum artık: Demek ki ben Muhammed olarak biraz daha ilerledim. Bu sene bir film daha çekersem benim bunun üstüne koymam lazım çünkü benim yarışacağım kişi geçen seneki Erva'yı çeken Muhammed. Arkadaşlara bunu söylemek istedim çünkü herkes kendi ile yarışmalı. Sonuç olarak öngörüsüyle birlikte jüri neyi seçer tamamen onların inisiyatifine dayalı bir yarışma olacak. Herkesi tebrik ediyorum şimdiden. Herkes kendisiyle yarışsa çok daha iyi kademeler kat edeceklerdir ve yükseleceklerdir. Teşekkür ederim herkese, çok sağ olun.